

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

C 11

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 53

16 stycznia 2010

Powiadomienie nr

Spis treści

Strona

IV *Informacje*

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości

2010/C 11/01

Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* Dz.U. C 312 z 19.12.2009..... 1

V *Ogłoszenia*

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2010/C 11/02

Sprawa C-199/07: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 12 listopada 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Zamówienia publiczne — Dyrektywa 93/38/EWG — Ogłoszenie o zamówieniu — Wykonanie badania — Kryteria automatycznego wykluczenia — Kryteria wyboru jakościowego i kryteria udzielenia zamówienia) 2

PL

Cena:
4 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

2010/C 11/03	Sprawa C-154/08: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 12 listopada 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Szósta dyrektywa VAT. — Artykuły 2 i 4 ust. 1, 2, i 5 — Harmonizacja ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — Wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku — Działalność lub czynności wykonywane przez „registradores de la propiedad” działających jako uprawnieni poborcy przy urzędach poborcy okręgu hipotecznego — Działalność gospodarcza — Działalność prowadzona niezależnie — Podmioty prawa publicznego prowadzące działalność w ramach wykonywania zadań publicznych — Naruszenie prawa wspólnotowego przez sąd krajowy)	2
2010/C 11/04	Sprawa C-192/08: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 12 listopada 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus — Finlandia) — TeliaSonera Finland Oyj przeciwko iMEZ Ab (Sektor telekomunikacji — Łączność elektroniczna — Dyrektywa 2002/19/WE — Artykuł 4 ust. 1 — Sieci i usługi — Umowy między przedsiębiorstwami telekomunikacyjnymi o wzajemnym połączeniu — Obowiązek negocjowania w dobrej wierze — Pojęcie operatora publicznych sieci łączności — Artykuły 5 i 8 — Uprawnienia krajowych organów regulacyjnych — Przedsiębiorstwo niemające znaczącej pozycji rynkowej)	3
2010/C 11/05	Sprawa C-351/08: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 12 listopada 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundessozialgericht — Niemcy) — Christian Grimme przeciwko Deutsche Angestellten-Krankenkasse (Swobodny przepływ osób — Członek rady administrującej spółki akcyjnej prawa szwajcarskiego zarządzający jej oddziałem w Niemczech — Obowiązek przystąpienia do niemieckiego zabezpieczenia emerytalnego — Zwolnienie z tego obowiązku członków zarządu spółek akcyjnych prawa niemieckiego)	4
2010/C 11/06	Sprawa C-441/08: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 12 listopada 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny — Rzeczpospolita Polska) — Elektrownia Pątnów II sp. z o.o. przeciwko Dyrektorowi Izby Skarbowej w Poznaniu (Podatki pośrednie od gromadzenia kapitału — Pożyczki zaciągnięte przez spółkę kapitałową przed akcesją państwa członkowskiego do Unii Europejskiej — Opodatkowanie podatkiem kapitałowym na mocy prawa krajowego — Konwersja pożyczek na udziały po akcesji państwa członkowskiego do Unii Europejskiej — Podatek kapitałowy od tej czynności podwyższenia kapitału zakładowego — Natychmiastowe stosowanie nowej regulacji)	4
2010/C 11/07	Sprawa C-495/08: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 12 listopada 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 85/337/EWG — Ocena skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia na środowisko naturalne — Obowiązek uzasadnienia decyzji w przedmiocie niepoddawania projektu ocenie)	5
2010/C 11/08	Sprawa C-554/08 P: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 12 listopada 2009 r. — Carbone-Lorraine SA przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (Odwołanie — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Artykuł 81 WE i art. 53 porozumienia EOG — Rynek produktów na bazie węgla i grafitu mających zastosowanie w branży elektrycznej i mechanicznej — Artykuł 15 ust. 2 rozporządzenia nr 17 — Ustalanie kwoty grzywny — Waga naruszenia — Współpraca w toku postępowania administracyjnego — Zasada indywidualizacji kary — Zasada równego traktowania — Zasada proporcjonalności)	5
2010/C 11/09	Sprawa C-564/08 P: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 12 listopada 2009 r. — SGL Carbon AG przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (Odwołanie — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Art. 81 WE oraz art. 53 porozumienia EOG — Rynek produktów na bazie węgla i grafitu mających zastosowanie w branży elektrycznej i mechanicznej — Art. 15 ust. 2 rozporządzenia nr 17 — Wytoczne w sprawie metody ustalania grzywien — Właściwy obrót i właściwy udział w danym rynku — Wartość użytku własnego — Zasada równego traktowania — Zasada proporcjonalności)	6

2010/C 11/10	Sprawa C-7/09: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 12 listopada 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2006/86/WE — Wymogi dotyczące możliwości śledzenia, powiadamiania o poważnych i niepożądanych reakcjach i zdarzeniach oraz niektórych wymagań technicznych dotyczących kodowania, przetwarzania, konserwowania, przechowywania i dystrybucji tkanek i komórek ludzkich — Brak transpozycji w terminie).....	6
2010/C 11/11	Sprawa C-12/09: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 12 listopada 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2006/17/WE — Wymogi techniczne dotyczące dawstwa, pobierania i badania tkanek i komórek ludzkich — Brak transpozycji w przewidzianym terminie)	7
2010/C 11/12	Sprawa C-506/07: Postanowienie Trybunału z dnia 3 września 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de La Coruña — Hiszpania) — Lubricantes y Carburantes Galaicos, S. L. przeciwko GALP Energía España SAU (Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Artykuł 81 WE — Zawarta między dostawcą a podmiotem prowadzącym stację benzynową i zawierająca klauzulę wyłączności umowa w przedmiocie dostawy paliw — Wyłączenie — Porozumienie o niewielkim znaczeniu — Rozporządzenie (EWG) nr 1984/83 — Artykuł 12 ust. 2 — Rozporządzenie (WE) nr 2790/1999 — Artykuł 4 lit. a) i art. 5 lit. a) — Okres wyłączności — Ustalanie detalicznej ceny sprzedaży)	7
2010/C 11/13	Sprawy połączone C-404/08 i C-409/08: Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 17 września 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Naumburg — Niemcy) — Investitionsbank Sachsen-Anhalt — Anstalt der Norddeutschen Landesbank — Girozentrale przeciwko Bezirksrevisorin beim Landgericht Magdeburg für die Landeskasse des Landes Sachsen-Anhalt (Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oczywista niedopuszczalność)	8
2010/C 11/14	Sprawa C-415/08 P: Postanowienie Trybunału z dnia 23 września 2009 r. — Complejo Agrícola SA przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich i Królestwu Hiszpanii (Odwołanie — Ochrona siedlisk przyrodniczych — Wykaz terenów śródziemnomorskiego regionu biogeograficznego mających znaczenie dla Wspólnoty — Decyzja Komisji — Skarga o stwierdzenie nieważności wniesiona przez osoby fizyczne lub prawne — Dopuszczalność — Odwołanie oczywiście bezzasadne)	9
2010/C 11/15	Sprawa C-421/08 P: Postanowienie Trybunału z dnia 23 września 2009 r. — Calebus SA przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich i Królestwu Hiszpanii (Odwołanie — Ochrona siedlisk przyrodniczych — Wykaz terenów śródziemnomorskiego regionu biogeograficznego mających znaczenie dla Wspólnoty — Decyzja Komisji — Skarga o stwierdzenie nieważności wniesiona przez osoby fizyczne lub prawne — Dopuszczalność — Odwołanie oczywiście bezzasadne)	9
2010/C 11/16	Sprawa C-481/08 P: Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 24 września 2009 r. — Alcon Inc. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), *Acri.Tec AG Gesellschaft für ophthalmologische Produkte (Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Słowny znak towarowy BioVisc — Sprzeciw właściciela słownych wspólnotowych i międzynarodowych znaków towarowych PROVISC i DUOVISC — Oddalenie sprzeciwu przez izbę odwoławczą OHIM)	10
2010/C 11/17	Sprawa C-501/08 P: Postanowienie Trybunału z dnia 24 września 2009 r. — Município de Gondomar przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (Odwołanie — Fundusz spójności — Rozporządzenie (WE) nr 1164/94 — Cofnięcie wspólnotowej pomocy finansowej — Skarga o stwierdzenie nieważności — Dopuszczalność — Akty dotyczące skarżącej bezpośrednio i indywidualnie).....	10
2010/C 11/18	Sprawa C-520/08 P: Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 24 września 2009 r. — HUP Usługi Polska sp. z o.o. (dawniej HP Temporärpersonalgesellschaft mbH) przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), Manpower Inc. (Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) — d) i g) — Wniosek o unieważnienie — Słowny wspólnotowy znak towarowy I.T.@MANPOWER)	11

2010/C 11/19	Sprawa C-552/08 P: Postanowienie Trybunału z dnia 1 października 2009 r. — Agrar-Invest-Tatschl GmbH przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (Odwołanie — Kodeks celny — Artykuł 220 ust. 2 lit. b) — Pokrycie retrospektywne należności celnych przywozowych — Niedokonywanie retrospektywnego zaksięgowania należności celnych przywozowych — Zawiadomienie dla importerów — Dobra wiara)	11
2010/C 11/20	Sprawa C-297/09: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gerechtshof te Amsterdam (Niderlandy) w dniu 29 lipca 2009 r. — Postępowanie karne przeciwko X	11
2010/C 11/21	Sprawa C-345/09: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Centrale Raad van Beroep (Niderlandy) w dniu 27 sierpnia 2009 r. — J.A. van Delft i in. przeciwko College van zorgverzekeringen	12
2010/C 11/22	Sprawa C-368/09: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Baranya Megyei Bíróság (Węgry) w dniu 14 września 2009 r. — Pannon Gép Centrum Kft. przeciwko APEH Központi Hivatal Hatósági Főosztály Dél-dunántúli Kihelyezett Hatósági Osztály.	13
2010/C 11/23	Sprawa C-392/09: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Baranya Megyei Bíróság w dniu 5 października 2009 r. — Uszodaépítő Kft. przeciwko APEH Központi Hivatal Hatósági Főosztály	13
2010/C 11/24	Sprawa C-393/09: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud (Republika Czeska) w dniu 5 października 2009 r. — Bezpečnostní softwarová asociace — Svaz softwarové ochrany przeciwko Ministerstvo kultury	14
2010/C 11/25	Sprawa C-401/09 P: Odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) wydanego w dniu 2 lipca 2009 r. w sprawie T-279/06 Evropaiki Dynamiki — Proigma Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE przeciwko Europejskiemu Bankowi Centralnemu (EBC), wniesione w dniu 3 października 2009 r. przez Evropaiki Dynamiki — Proigma Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE	14
2010/C 11/26	Sprawa C-404/09: Skarga wniesiona w dniu 20 października 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii	15
2010/C 11/27	Sprawa C-407/09: Skarga wniesiona w dniu 22 października 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej	16
2010/C 11/28	Sprawa C-409/09: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal de Justiça w dniu 27 października 2009 r. — José Maria Ambrósio Lavrador, Maria Cândida Olival ferreira Bonifácio przeciwko Companhia de Seguros Fidelidade — Mundial SA	17
2010/C 11/29	Sprawa C-427/09: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (Civil Division) (England and Wales) w dniu 28 października 2009 r. — Generics (UK) Ltd przeciwko Synaptch Inc	18
2010/C 11/30	Sprawa C-434/09: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court of the United Kingdom w dniu 5 listopada 2009 r. — Shirley McCarthy przeciwko Secretary of State for the Home Department	18
2010/C 11/31	Sprawa C-168/07: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 11 sierpnia 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Bruxelles- Belgia) — Axa Belgium SA przeciwko Belgii, Administration de la TVA, de l'enregistrement et des domaines (państwo belgijskie), Administration de l'inspection spéciale des impôts, inspection de Mons 3 (państwo belgijskie)	19

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści (ciąg dalszy)	Strona
2010/C 11/32	Sprawa C-193/07: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 25 sierpnia 2009 r. — Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej	19
2010/C 11/33	Sprawa C-309/08: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 17 września 2009 r. — Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej	19
2010/C 11/34	Sprawa C-357/08: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 17 września 2009 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Greckiej	19
2010/C 11/35	Sprawa C-397/08: Postanowienie prezesa piątej izby Trybunału z dnia 23 września 2009 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Portugalskiej	19
2010/C 11/36	Sprawa C-531/08: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 4 września 2009 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Portugalskiej	20
2010/C 11/37	Sprawa C-174/09: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 14 września 2009 r. — Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej	20

Sąd

2010/C 11/38	Sprawa T-375/04: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 18 listopada 2009 r. — Scheucher-Fleisch i in. przeciwko Komisji (Pomoc państwa — Rolnictwo — System pomocy na rzecz programów jakości w dziedzinie rolno-spożywczej w Austrii — Decyzja o niewnoszeniu zastrzeżeń — Skarga o stwierdzenie nieważności — Status zainteresowanego — Ochrona uprawnień procesowych — Dopuszczalność — Poważne trudności — Wytoczne mające zastosowanie do pomocy państwa w zakresie reklamy)	21
2010/C 11/39	Sprawa T-143/06: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 17 listopada 2009 r. — MTZ Polyfilms przeciwko Radzie (Dumping — Przywóz folii z politereftalanu polietylenu pochodzącej z Indii — Rozporządzenie kończące przegląd okresowy — Zobowiązania do minimalnych cen importowych — Określenie ceny eksportowej — Zastosowanie metody innej niż metoda stosowana w pierwotnym okresie dochodzenia — Wybór podstawy prawnej — Artykuł 2 ust. 8 i ust. 9 oraz art. 11 ust. 3 i ust. 9 rozporządzenia (WE) nr 384/96)	21
2010/C 11/40	Sprawa T-234/06: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 19 listopada 2009 r. — Torresan przeciwko OHIM — Klosterbrauerei Weissenohe (CANNABIS) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia — Słowny wspólnotowy znak towarowy CANNABIS — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) i art. 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 7 ust. 1 lit. c) i art. 52 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 207/2009))	22
2010/C 11/41	Sprawa T-298/06: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 19 listopada 2009 r. — Agencja Wydawnicza Technopol przeciwko OHIM (1000) (Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego 1000 — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009))	22

2010/C 11/42	Sprawy połączone od T-64/07 do T-66/07: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 19 listopada 2009 r. — Agencja Wydawnicza Technopol przeciwko OHIM (350, 250 i 150) (Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenia słownych wspólnotowych znaków towarowych 350, 250 i 150 — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)).....	22
2010/C 11/43	Sprawy połączone od T-200/07 do T-202/07: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 19 listopada 2009 r. — Agencja Wydawnicza Technopol przeciwko OHIM (222, 333 i 555) (Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenia słownych wspólnotowych znaków towarowych 222, 333 i 555 — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 40/94 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]).....	23
2010/C 11/44	Sprawa T-334/07: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 19 listopada 2009 r. — Denka International przeciwko Komisji (Środki ochrony roślin — Substancja czynna o nazwie dichlorfos — Niewłączenie do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG — Procedura oceny — Opinia panelu naukowego EFSA — Zarzut niezgodności z prawem — Artykuł 20 rozporządzenia (WE) nr 1490/2002 — Przedstawienie nowych badań i danych w toku procedury oceny — Artykuł 8 rozporządzenia (WE) nr 451/2000 — Artykuł 28 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 — Ochrona uzasadnionych oczekiwań — Proporcjonalność — Równość traktowania — Zasada dobrej administracji — Prawo do obrony — Zasada pomocniczości — Artykuł 95 ust. 3 WE, art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 1 dyrektywy 91/414)	23
2010/C 11/45	Sprawa T-376/07: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 25 listopada 2009 r. — Niemcy przeciwko Komisji (Pomoc państwa — Pomoc na rzecz małych i średnich przedsiębiorstw — Decyzja dotycząca żądania udzielenia informacji w zakresie dwóch systemów pomocy państwa — Uprawnienia kontrolne Komisji na podstawie art. 9 ust. 2 zdanie czwarte rozporządzenia (WE) nr 70/2001).....	24
2010/C 11/46	Sprawy połączone T-425/07 i T-426/07: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 19 listopada 2009 r. — Agencja Wydawnicza Technopol przeciwko OHIM (100 i 300) (Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenia graficznych wspólnotowych znaków towarowych 100 i 300 — Oświadczenie o zakresie ochrony — Artykuł 38 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 40/94 [obecnie art. 37 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 207/2009] — Brak charakteru odróżniającego)	24
2010/C 11/47	Sprawa T-438/07: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 12 listopada 2009 r. — Spa Monopole przeciwko OHIM — De Francesco Import (SpagO) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego SpagO — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy SPA — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak działania ze szkodą dla renomy — Artykuł 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 207/2009))	24
2010/C 11/48	Sprawa T-49/08 P: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji wydany w dniu 19 listopada 2009 r. — Michail przeciwko Komisji (Odwołanie — Odwołanie wzajemne — Służba publiczna — Urzędnicy — Ocena — Sprawozdanie z przebiegu kariery — Ocena za rok 2003 — Przyznanie oceny za zasługi przy braku zadań do wykonania — Krzywda moralna — Obowiązek uzasadnienia spoczywający na Sądzie do spraw Służby Publicznej)	25
2010/C 11/49	Sprawa T-50/08 P: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji wydany w dniu 19 listopada 2009 r. — Michail przeciwko Komisji (Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Ocena — Sprawozdanie z przebiegu kariery — Ocena za rok 2004 — Obowiązek uzasadnienia spoczywający na Sądzie do spraw Służby Publicznej)	25

2010/C 11/50	Sprawa T-399/08: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 19 listopada 2009 r. — Clearwire Corporation przeciwko OHIM (CLEARWIFI) (Wspólnotowy znak towarowy — Rejestracja międzynarodowa wskazująca Wspólnotę Europejską — Słowny znak towarowy CLEARWIFI — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 40/94 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009])	26
2010/C 11/51	Sprawa T-473/08: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 17 listopada 2009 r. — Apollo Group przeciwko OHMI (THINKING AHEAD) (Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego THINKING AHEAD — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009])	26
2010/C 11/52	Sprawa T-89/06: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 20 października 2009 r. — Lebard przeciwko Komisji (Skarga o stwierdzenie nieważności — Brak interesu prawnego — Niedopuszczalność)	26
2010/C 11/53	Sprawa T-180/08 P: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 10 listopada 2009 r. — Tiralongo przeciwko Komisji (Odwołanie — Służba publiczna — Członkowie personelu tymczasowego — Nieprzedłużenie umowy o pracę na czas określony — Skarga o odszkodowanie — Źródło szkody — Obowiązek uzasadnienia spoczywający na Sądzie do spraw Służby Publicznej)	27
2010/C 11/54	Sprawa T-409/09: Skarga wniesiona w dniu 5 października 2009 r. — Evropaiki Dynamiki przeciwko Komisji	27
2010/C 11/55	Sprawa T-421/09: Skarga wniesiona w dniu 19 października 2009 r. — Dimosia Epicheirisi Ilektrismou A.E. (DEL) przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich	28
2010/C 11/56	Sprawa T-426/09: Skarga wniesiona w dniu 21 października 2009 r. — Bayerische Asphalt-Mischwerke przeciwko OHIM — Koninklijke BAM Groep (bam)	29
2010/C 11/57	Sprawa T-428/09: Skarga wniesiona w dniu 22 października 2009 r. — Berenschot Groep przeciwko Komisji	30
2010/C 11/58	Sprawa T-435/09: Skarga wniesiona w dniu 22 października 2009 r. — GL2006 Europe przeciwko Komisji i OLAF	30
2010/C 11/59	Sprawa T-436/09: Skarga wniesiona w dniu 29 października 2009 r. — Dufour przeciwko EBC	31
2010/C 11/60	Sprawa T-437/09: Skarga wniesiona w dniu 19 października 2009 r. — Oyster Cosmetics przeciwko OHIM — Kadabell (OYSTER COSMETICS)	32
2010/C 11/61	Sprawa T-439/09: Skarga wniesiona w dniu 23 października 2009 r. — Purvis przeciwko Parlamentowi	32
2010/C 11/62	Sprawa T-443/09: Skarga wniesiona w dniu 4 listopada 2009 r. — Agriconsulting Europe przeciwko Komisji	33
2010/C 11/63	Sprawa T-444/09: Skarga wniesiona w dniu 29 października 2009 r. — La City przeciwko OHIM — Bücheler i Ewert (citydogs)	34
2010/C 11/64	Sprawa T-450/09: Skarga wniesiona w dniu 6 listopada 2009 r. — Simba Toys przeciwko OHIM — Seven Towns (Trójwymiarowe przedstawienie zabawki w kształcie sześcianu)	34

2010/C 11/65	Sprawa T-452/09 P: Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 10 września 2009 r. w sprawie F-9/08, Rosenbaum przeciwko Komisji, wniesione w dniu 11 listopada 2009 r. przez Eckeharda Rosenbauma	35
2010/C 11/66	Sprawa T-457/09: Skarga wniesiona w dniu 13 listopada 2009 r. — Westfälisch Lippischer Sparkassen- und Giroverband przeciwko Komisji	35
2010/C 11/67	Sprawa T-458/09: Skarga wniesiona w dniu 13 listopada 2009 r.— Slovak Telekom a.s. przeciwko Komisji	36
2010/C 11/68	Sprawa T-462/09: Skarga wniesiona w dniu 17 listopada 2009 r. — Storck przeciwko OHIM — RAI (Ragolizia)	37
2010/C 11/69	Sprawa T-463/09: Skarga wniesiona w dniu 20 listopada 2009 r. — Herm. Sprenger przeciwko OHIM — Kieffer Sattlerwarenfabrik (Kształ strzemienia)	37
2010/C 11/70	Sprawa T-74/04: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 30 października 2009 r. — Nestlé przeciwko OHIM — Quick (QUICKY)	38
2010/C 11/71	Sprawa T-301/07: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 listopada 2009 r. — Lumenis przeciwko OHIM (FACES)	38
2010/C 11/72	Sprawa T-252/08: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 16 listopada 2009 r. — Tipik przeciwko Komisji	38
2010/C 11/73	Sprawa T-559/08: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 17 listopada 2009 r. — STIM d'Orbigny przeciwko Komisji	38
2010/C 11/74	Sprawa T-561/08: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 27 października 2009 r. — Bactria et Gutknecht przeciwko Komisji	39
2010/C 11/75	Sprawa T-263/09: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 12 listopada 2009 r. — Mannatech przeciwko OHIM (BOUNCEBACK)	39

Sąd do spraw Służby Publicznej

2010/C 11/76	Sprawa F-46/09: Skarga wniesiona w dniu 5 października 2009 r. — V przeciwko Parlamentowi Europejskiemu	40
2010/C 11/77	Sprawa F-86/09: Skarga wniesiona w dniu 21 października 2009 r. — W przeciwko Komisji	40
2010/C 11/78	Sprawa F-90/09: Skarga wniesiona w dniu 4 listopada 2009 r. — Ernotte przeciwko Komisji	41

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

*(2010/C 11/01)***Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej***

Dz.U. C 312 z 19.12.2009.

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 297 z 5.12.2009.

Dz.U. C 282 z 21.11.2009.

Dz.U. C 267 z 7.11.2009.

Dz.U. C 256 z 24.10.2009.

Dz.U. C 244 z 10.10.2009.

Dz.U. C 233 z 26.9.2009.

Teksty te są dostępne na stronach internetowych:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 12 listopada 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-199/07) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Zamówienia publiczne — Dyrektywa 93/38/EWG — Ogłoszenie o zamówieniu — Wykonanie badania — Kryteria automatycznego wykluczenia — Kryteria wyboru jakościowego i kryteria udzielenia zamówienia)

(2010/C 11/02)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Patakia i D. Kukovec, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Grecka (przedstawiciele: D. Tsagkaraki, pełnomocnik, K. Christodoulou, dikigoros)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 4 ust. 2, art. 31 ust. 1 i 2 oraz art. 34 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 93/38/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. koordynującej procedury udzielania zamówień publicznych przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i telekomunikacji (Dz.U. L 199, s. 84) a także art. 12 i art. 49 WE — Wybór kandydatów w przetargu ograniczonym lub w trybie procedury negocjacyjnej — Kryteria wykluczenia

Sentecja

1) Z uwagi, po pierwsze, na wykluczenie na podstawie sekcji III pkt 2.1.3 lit. b) akapit drugi ogłoszenia o zamówieniu opublikowanego przez ERGA OSE AE w dniu 16 października 2003 r., oznaczonego numerami 2003/S 205-185214 i 2003/S 206-186119, zagranicznych biur konsultingowych i konsultantów, którzy przedłożyli wniosek o dopuszczenie do udziału w konkursach organizowanych przez ERGA OSE AE w okresie sześciu miesięcy poprzedzających wniosek o dopuszczenie do udziału w konkursie, którego dotyczyło wskazane ogłoszenie, i którzy oświadczyli, że posiadają kwalifikacje odpowiadające kategoriom swia-

dectw innym niż te wymagane w tym konkursie oraz, po drugie, z uwagi na brak rozróżnienia w sekcji IV pkt 2 tego ogłoszenia między kryteriami wyboru jakościowego i kryteriami udzielenia omawianego zamówienia, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które ciążą na niej na mocy art. 4 ust. 2 i art. 34 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 93/38/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. koordynującej procedury udzielania zamówień publicznych przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i telekomunikacji.

2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.

3) Komisja Wspólnot Europejskich i Republika Grecka ponoszą własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 197 z 2.8.2008.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 12 listopada 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-154/08) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Szósta dyrektywa VAT. — Artykuły 2 i 4 ust. 1, 2, i 5 — Harmonizacja ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — Wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku — Działalność lub czynności wykonywane przez „registratoros de la propiedad” działających jako uprawnieni poborcy przy urządach poborcy okręgu hipotecznego — Działalność gospodarcza — Działalność prowadzona niezależnie — Podmioty prawa publicznego prowadzące działalność w ramach wykonywania zadań publicznych — Naruszenie prawa wspólnotowego przez sąd krajowy)

(2010/C 11/03)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Afonso i F. Jimeno Fernández, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: J.M. Rodríguez Cárcano, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 2 i 4 ust. 1 i 2 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) — Podatnicy — działalność lub czynności wykonywane przez „registradores de la propiedad”

Sentencja

- 1) Poprzez uznanie, że usługi świadczone na rzecz jednej ze wspólnot autonomicznych przez „registradores de la propiedad” działających jako uprawnieni poborcy przy „oficina liquidadora de distrito hipotecario” [urzędzie poborcy okręgu hipotecznego] nie podlegają podatkowi od wartości dodanej, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na podstawie art. 2 i art. 4 ust. 1 i 2 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku.
- 2) Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 171 z 5.7.2008.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 12 listopada 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus — Finlandia) — TeliaSonera Finland Oyj przeciwko iMEZ Ab

(Sprawa C-192/08) (¹)

(Sektor telekomunikacji — Łączność elektroniczna — Dyrektywa 2002/19/WE — Artykuł 4 ust. 1 — Sieci i usługi — Umowy między przedsiębiorstwami telekomunikacyjnymi o wzajemnym połączeniu — Obowiązek negocjowania w dobrej wierze — Pojęcie operatora publicznych sieci łączności — Artykuły 5 i 8 — Uprawnienia krajowych organów regulacyjnych — Przedsiębiorstwo niemające znaczącej pozycji rynkowej)

(2010/C 11/04)

Język postępowania: fiński

Sąd krajowy

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: TeliaSonera Finland Oyj

Przy udziale: iMEZ Ab

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Korkein hallinto-oikeus — Wykładnia art. 4 ust. 1, 5 i 8 dyrektywy 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących oraz wzajemnych połączeń (dyrektywy o dostępie) (Dz.U. L 108, s. 7) — Prawo krajowe zobowiązujące każde przedsiębiorstwo telekomunikacyjne do negocjowania wzajemnych połączeń z innymi przedsiębiorstwami telekomunikacyjnymi — Zakres obowiązku negocjowania i wymogi, jakie może stawiać krajowy organ regulacyjny

Sentencja

- 1) Artykuł 4 ust. 1 dyrektywy 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących oraz wzajemnych połączeń (dyrektywy o dostępie) w związku z motywami 5, 6, 8 i 19 oraz w związku z art. 5 i 8 tej dyrektywy stoi na przeszkodzie przepisom krajowym takim jak ustawa o rynku telekomunikacyjnym (viestintämärkkinlaki) z dnia 23 maja 2003 r. w zakresie, w jakim ustawa ta nie zastrzega możliwości powołania się na obowiązek negocjowania wzajemnych połączeń sieci wyłącznie dla operatorów publicznych sieci łączności. Zadaniem sądu krajowego jest określenie, czy ze względu na ich status i charakter, operatorzy występujący w postępowaniu przed sądem krajowym mogą być uznani za operatorów publicznych sieci łączności.
- 2) Krajowy organ regulacyjny może uznać, że naruszony został obowiązek negocjowania połączeń wzajemnych w sytuacji, gdy przedsiębiorstwo niemające znaczącej pozycji rynkowej oferuje innemu przedsiębiorstwu wzajemne połączenia w rozumieniu art. 4 ust. 1 dyrektywy o dostępie na jednostronnych warunkach mogących uniemożliwić rozwój konkurencyjnego rynku na poziomie użytkowników końcowych, jeżeli warunki te uniemożliwiają klientom drugiego przedsiębiorstwa korzystanie z usług tego ostatniego.
- 3) Krajowy organ regulacyjny może zobowiązać przedsiębiorstwo, które nie ma znaczącej pozycji rynkowej, ale które kontroluje dostęp do użytkowników końcowych, do prowadzenia w dobrej wierze negocjacji z innym przedsiębiorstwem albo w sprawie wzajemnych połączeń obu odnośnych sieci — w przypadku gdy podmiot wnioskujący o taki dostęp zostanie uznany za operatora publicznej sieci łączności, albo w sprawie interoperacyjności usług krótkich wiadomości tekstowych i wiadomości multimedialnych — jeżeli ów wnioskodawca nie zostanie uznany za takiego operatora.

(¹) Dz.U. C 197 z 2.8.2008.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 12 listopada 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundessozialgericht — Niemcy) — Christian Grimme przeciwko Deutsche Angestellten-Krankenkasse

(Sprawa C-351/08) ⁽¹⁾

(Swobodny przepływ osób — Członek rady administrującej spółki akcyjnej prawa szwajcarskiego zarządzający jej oddziałem w Niemczech — Obowiązek przystąpienia do niemieckiego zabezpieczenia emerytalnego — Zwolnienie z tego obowiązku członków zarządu spółek akcyjnych prawa niemieckiego)

(2010/C 11/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundessozialgericht

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Christian Grimme

Strona pozwana: Deutsche Angestellten-Krankenkasse

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Deutsche Rentenversicherung Bund, Bundesagentur für Arbeit, BGl Bertil Grimme AG Insurance Brokers

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundessozialgericht (Niemcy) — Wykładnia art. 1, art. 5, art. 7 i art. 16 umowy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, w sprawie swobodnego przepływu osób oraz art. 12, art. 17, art. 18 i art. 19 załącznika I do tej umowy (Dz.U. L 114 z dnia 30.4.2002, s. 6) — Krajowe przepisy, nakładające na członka rady administrującej spółki akcyjnej prawa szwajcarskiego, prowadzącego sprawy oddziału tej spółki w Niemczech, obowiązek przystąpienia do niemieckiego systemu zabezpieczenia emerytalnego, wyłączając z tego obowiązku członków zarządu spółek akcyjnych prawa niemieckiego

Sentencja

Postanowienia umowy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, w sprawie swobodnego przepływu osób, podpisanej w Luksemburgu w dniu 21 czerwca 1999 r., a w szczególności jej art. 1, 5, 7 i 16, jak również art. 12 i 17-19 załącznika I do niej nie stoją na przeszkodzie istnieniu przepisów państwa członkowskiego wymagają-

cych, by osoba będąca obywatelem tego państwa członkowskiego i zatrudniona na jego terytorium podlegała ustawowemu systemowi zabezpieczenia emerytalnego tego państwa, mimo że członkowie zarządu spółki akcyjnej prawa tego państwa członkowskiego nie podlegają obowiązkowi przynależenia do tego systemu zabezpieczenia

⁽¹⁾ Dz.U. C 272 z 25.10.2008.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 12 listopada 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny — Rzeczpospolita Polska) — Elektrownia Pątnów II sp. z o.o. przeciwko Dyrektorowi Izby Skarbowej w Poznaniu

(Sprawa C-441/08) ⁽¹⁾

(Podatki pośrednie od gromadzenia kapitału — Pożyczki zaciągnięte przez spółkę kapitałową przed akcesją państwa członkowskiego do Unii Europejskiej — Opodatkowanie podatkiem kapitałowym na mocy prawa krajowego — Konwersja pożyczek na udziały po akcesji państwa członkowskiego do Unii Europejskiej — Podatek kapitałowy od tej czynności podwyższenia kapitału zakładowego — Natychmiastowe stosowanie nowej regulacji)

(2010/C 11/06)

Język postępowania: polski

Sąd krajowy

Naczelny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Elektrownia Pątnów II sp. z o.o.

Strona pozwana: Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Naczelny Sad Administracyjny (Polska) — Interpretacja art. 4 ust 1 lit. c), art. 5 ust. 3 akapit drugi i art. 10 dyrektywy Rady 69/335/EWG z dnia 17 lipca 1969 r. dotyczącej podatków pośrednich od gromadzenia kapitału (Dz.U. L 249, s. 25) — Pożyczki zaciągnięte przez spółkę kapitałową i opodatkowane podatkiem kapitałowym na mocy prawa krajowego przed przystąpieniem państwa członkowskiego do Unii Europejskiej — Opodatkowanie podatkiem kapitałowym podwyższenia kapitału zakładowego przez konwersję pożyczek na udziały po przystąpieniu państwa członkowskiego do Unii Europejskiej

Sentencja

Artykuł 5 ust. 3 tiret drugie dyrektywy Rady 69/335/EWG z dnia 17 lipca 1969 r. dotyczącej podatków pośrednich od gromadzenia kapitału, w brzmieniu zmienionym Aktem dotyczącym warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej, wymaga, aby przy obliczaniu podstawy opodatkowania podatkiem kapitałowym podwyższenia kapitału spółki w drodze konwersji pożyczek zaciągniętych przez tę spółkę przed przystąpieniem Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej na udziały, w sytuacji gdy konwersja miała miejsce po przystąpieniu, uwzględnić wcześniejsze opodatkowanie tych pożyczek na podstawie obowiązującego wówczas ustawodawstwa krajowego.

(¹) Dz.U. C 327 z 20.12.2008

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 12 listopada 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

(Sprawa C-495/08) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 85/337/EWG — Ocena skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia na środowisko naturalne — Obowiązek uzasadnienia decyzji w przedmiocie niepoddawania projektu ocenie)

(2010/C 11/07)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: P. Oliver, J.-B. Laignelot, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: L. Seeboruth i H. Walker, pełnomocnicy, J. Maurici, barrister)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz.U. L 175, s. 40) — Obowiązek uzasadnienia decyzji w przedmiocie niepoddawania projektu ocenie

Sentencja

1) Poprzez niepoddanie wniosków o zmianę planu wydobycia minerałów („Review of Mineral Planning”) złożonych w Walii przed dniem 15 listopada 2000 r. wymogom określonym w art. 2 ust.

1 oraz art. 4 ust. 2 dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne znolenzowanej na mocy dyrektywy Rady 97/11/WE z dnia 3 marca 1997 r. Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy tej dyrektywy.

2) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 32 z 7.2.2009 r.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 12 listopada 2009 r. — Carbone-Lorraine SA przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-554/08 P) (¹)

(Odwołanie — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Artykuł 81 WE i art. 53 porozumienia EOG — Rynek produktów na bazie węgla i grafitu mających zastosowanie w branży elektrycznej i mechanicznej — Artykuł 15 ust. 2 rozporządzenia nr 17 — Ustalenie kwoty grzywny — Waga naruszenia — Współpraca w toku postępowania administracyjnego — Zasada indywidualizacji kary — Zasada równego traktowania — Zasada proporcjonalności)

(2010/C 11/08)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Carbone-Lorraine SA (przedstawiciele: A. Winckler i H. Kanellopoulos, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: F. Castillo de la Torre i E. Gippini Fournier, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) z dnia 8 października 2008 r. w sprawie T-73/04 Carbone-Lorraine przeciwko Komisji, na mocy którego Sąd oddalił wniesioną przez skarżącą skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2004/420/WE z dnia 3 grudnia 2003 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 traktatu WE i art. 53 porozumienia EOG w sprawie oceny kartelu na rynku produktów na bazie węgla i grafitu mających zastosowanie w branży elektrycznej i mechanicznej lub, tytułem żądania ewentualnego, uchylenie grzywny nałożonej na skarżącą albo obniżenie jej wysokości — Naruszenie zasady indywidualizacji kary — Sposób obliczania wysokości nałożonej grzywny — Ścisła i trwała współpraca w trakcie postępowania administracyjnego — Zasady proporcjonalności i równego traktowania

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Carbone-Lorraine SA zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 44 z 21.02.2009.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 12 listopada 2009 r. — SGL Carbon AG przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-564/08 P) (¹)

(Odwołanie — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Art. 81 WE oraz art. 53 porozumienia EOG — Rynek produktów na bazie węgla i grafitu mających zastosowanie w branży elektrycznej i mechanicznej — Art. 15 ust. 2 rozporządzenia nr 17 — Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien — Właściwy obrót i właściwy udział w danym rynku — Wartość użytku własnego — Zasada równego traktowania — Zasada proporcjonalności)

(2010/C 11/09)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: SGL Carbon AG (przedstawiciel: M. Klusmann, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: F. Castillo de la Torre oraz W. Mölls, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie wniesione od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) z dnia 8 października 2008 r. w sprawie T-68/04 SGL Carbon AG przeciwko Komisji, w którym Sąd oddalił skargę skarżącej zmierzającą do stwierdzenia nieważności decyzji Komisji 2004/420/WE z dnia 3 grudnia 2003 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 traktatu WE i art. 53 porozumienia EOG w sprawie kartelu na rynku produktów na bazie węgla i grafitu mających zastosowanie w branży elektrycznej i mechanicznej lub, tytułem ewentualnym, obniżenia grzywiny nałożonej na skarżącą — Brak wzięcia pod uwagę argumentacji strony skarżącej dotyczącej uwzględnienia wartości użytku własnego przy obliczaniu obrotu i udziału w rynku zainteresowanych przedsiębiorstw, gdyż została ona uznana za nowy, niedopuszczalny zarzut — Naruszenie zasad proporcjonalności i równego traktowania

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) SGL Carbon AG zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 69 z 21.3.2009.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 12 listopada 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-7/09) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2006/86/WE — Wymogi dotyczące możliwości śledzenia, powiadamiania o poważnych i niepożądanych reakcjach i zdarzeniach oraz niektórych wymagań technicznych dotyczących kodowania, przetwarzania, konserwowania, przechowywania i dystrybucji tkanek i komórek ludzkich — Brak transpozycji w terminie)

(2010/C 11/10)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: C. Cattabriga i J. Sénéchal, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii (przedstawiciel: D. Haven, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak przyjęcia lub brak powiadomienia w przepisany terminie o przyjęciu przepisów koniecznych dla dostosowania się do dyrektywy Komisji 2006/86/WE z dnia 24 października 2006 r. wykonującej dyrektywę 2004/23/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie wymagań dotyczących możliwości śledzenia, powiadamiania o poważnych i niepożądanych reakcjach i zdarzeniach oraz niektórych wymagań technicznych dotyczących kodowania, przetwarzania, konserwowania, przechowywania i dystrybucji tkanek i komórek ludzkich (Dz.U. L 294, s. 32)

Sentencja

- 1) Nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych koniecznych dla dostosowania się do dyrektywy Komisji 2006/86/WE z dnia 24 października 2006 r. wykonującej dyrektywę 2004/23/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie wymagań dotyczących możliwości śledzenia, powiadamiania o poważnych i niepożądanych reakcjach i zdarzeniach oraz niektórych wymagań technicznych dotyczących kodowania, przetwarzania, konserwowania, przechowywania i dystrybucji tkanek i komórek ludzkich Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy tej dyrektywy.
- 2) Królestwo Belgii zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 69 z 21.3.2009.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 12 listopada 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-12/09) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2006/17/WE — Wymogi techniczne dotyczące dawstwa, pobierania i badania tkanek i komórek ludzkich — Brak transpozycji w przewidzianym terminie)

(2010/C 11/11)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: C. Catabriga i S. Mortoni, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska (Przedstawiciele: I. Bruni, pełnomocnik i F. Arena, avvocato dello Stato)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak ustanowienia, w przewidzianym terminie, przepisów niezbędnych dla zastosowania się do dyrektywy Komisji 2006/17/WE z dnia 8 lutego 2006 r. wprowadzającej w życie dyrektywę 2004/23/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do niektórych wymagań technicznych dotyczących dawstwa, pobierania i badania tkanek i komórek ludzkich (Dz. U. L 38, s. 40).

Sentencja

- 1) Nie ustanawiając w przewidzianym terminie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych, niezbędnych dla zastosowania się do dyrektywy Komisji 2006/17/WE z dnia 8 lutego 2006 r. wprowadzającej w życie dyrektywę 2004/23/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do niektórych wymagań technicznych dotyczących dawstwa, pobierania i badania tkanek i komórek ludzkich Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 7 ust. 1 akapit pierwszy tej dyrektywy.
- 2) Republika Włoska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 55 z 7.3.2009.

Postanowienie Trybunału z dnia 3 września 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de La Coruña — Hiszpania) — Lubricantes y Carburantes Galaicos, S. L. przeciwko GALP Energía España SAU

(Sprawa C-506/07) ⁽¹⁾

(Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Artykuł 81 WE — Zawarta między dostawcą a podmiotem prowadzącym stację benzynową i zawierająca klauzulę wyłączności umowa w przedmiocie dostawy paliw — Wyłączenie — Porozumienie o niewielkim znaczeniu — Rozporządzenie (EWG) nr 1984/83 — Artykuł 12 ust. 2 — Rozporządzenie (WE) nr 2790/1999 — Artykuł 4 lit. a) i art. 5 lit. a) — Okres wyłączności — Ustalanie detalicznej ceny sprzedaży)

(2010/C 11/12)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Audiencia Provincial de La Coruña

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Lubricantes y Carburantes Galaicos, S. L.

Strona pozwana: GALP Energía España SAU

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Audiencia Provincial de La Coruña — Wykładnia art. 81 ust. 1 lit. a) WE, motywu ósmego oraz art. 10 i art. 12 ust. 1 lit. c) oraz ust. 2 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1984/83 z dnia 22 czerwca 1983 r. w sprawie zastosowania art. 85 ust. 3 traktatu do kategorii porozumień o wyłączności zakupu (Dz.U. L 173, s. 5), a także art. 4 lit. a) i art. 5 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2790/1999 z dnia 22 grudnia 1999 r. w sprawie stosowania art. 81 ust. 3 traktatu do kategorii porozumień wertykalnych i praktyk uzgodnionych (Dz.U. L 336, s. 21) — Zawarta między dostawcą a podmiotem prowadzącym stację benzynową i zawierająca klauzulę wyłączności umowa w przedmiocie dystrybucji paliw — Stacja benzynowa wybudowana przez dostawcę na podstawie prawa powierzchni przyznanego mu przez odsprzedawcę na okres 25 lat i której prawo użytkowania zostało przyznane temu ostatniemu na ten sam okres

Sentencja

- 1) Umowa, taka jak rozpatrywana w postępowaniu przed sądem krajowym, przewidująca ustanowienie prawa rzeczowego zwanego „prawem powierzchni” na rzecz dostawcy produktów naftowych na okres 25 lat i upoważniająca tego dostawcę do wybudowania stacji benzynowej i oddania jej w najem właścicielowi terenu na czas odpowiadający okresowi obowiązywania tego prawa, w sytuacji, gdy zawiera ona klauzule dotyczące ustalania cen sprzedaży detalicznej lub też zobowiązań do wyłącznego zakupu i zakazu konkurencji, których okres obowiązywania przekracza ograniczenia czasowe ustanowione w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 1984/83 z dnia 22 czerwca 1983 r. w sprawie zastosowania art. [81] ust. 3 traktatu do kategorii porozumień o wyłączności

zakupu, zmienionym przez rozporządzenie Komisji (WE) nr 1582/97 z dnia 30 lipca 1997 r., a także w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2790/1999 z dnia 22 grudnia 1999 r. w sprawie stosowania art. 81 ust. 3 traktatu do kategorii porozumień wertykalnych i praktyk uzgodnionych, nie jest objęta zakazem ustanowionym w art. 81 ust. 1 WE pod warunkiem, że nie wpływa ona na wymianę handlową między państwami członkowskimi i że jej celem bądź skutkiem nie jest istotne ograniczenie konkurencji, co powinni ustalić sąd krajowy, uwzględniając w szczególności kontekst gospodarczy i prawny zawarcia tej umowy.

- 2) Artykuł 12 ust. 2 rozporządzenia nr 1984/83, zmienionego przez rozporządzenie nr 1582/97, należy interpretować w ten sposób, że przepis ten nie sprzeciwia się temu, aby, w ramach wprowadzania w życie ustanowionego w nim odstępstwa, okres obowiązywania porozumienia z klauzulą wyłączności przekraczał ograniczenia czasowe przewidziane w tym rozporządzeniu, w sytuacji, gdy właściciel gruntu przeniósł na dostawcę prawo powierzchni na okres 25 lat, a dostawca ten zobowiązał się do wybudowania stacji benzynowej i oddania jej w najem właścicielowi gruntu w celu jej eksploatacji przez okres odpowiadający okresowi obowiązywania tego prawa.
- 3) Artykuł 5 lit. a) rozporządzenia nr 2790/1999 należy interpretować w ten sposób, że przepis ten nie sprzeciwia się temu, aby, w ramach wprowadzania w życie ustanowionego w nim odstępstwa, okres obowiązywania porozumienia z klauzulą wyłączności przekraczał ograniczenia czasowe przewidziane w tym rozporządzeniu, w sytuacji, gdy właściciel gruntu przeniósł na dostawcę prawo powierzchni na okres 25 lat, a dostawca ten zobowiązał się do wybudowania stacji benzynowej i oddania jej w najem właścicielowi gruntu w celu jej eksploatacji przez okres odpowiadający okresowi obowiązywania tego prawa.
- 4) Klauzule umowne odnoszące się do detalicznych cen sprzedaży produktów, takie jak klauzule będące przedmiotem sprawy zawisłej przed sądem krajowym, mogą być objęte wyłączeniami grupowymi przewidzianymi w rozporządzeniu nr 1984/83, zmienionym rozporządzeniem nr 1582/97, oraz w rozporządzeniu nr 2790/1999, w sytuacji, gdy dostawca ogranicza się do narzucenia maksymalnej ceny sprzedaży albo do zalecenia ceny sprzedaży i tym samym odsprzedawca ma realną możliwość ustalenia tej detalicznej ceny sprzedaży. Natomiast klauzule takie nie mogą być objęte tymi wyłączeniami, jeśli prowadzą — bezpośrednio lub za pomocą środków pośrednich lub ukrytych — do ustalenia detalicznej ceny sprzedaży albo narzucenia minimalnej ceny sprzedaży przez dostawcę. Do sądu krajowego należy ustalenie, czy odsprzedawca nie jest ograniczany w ten sposób, z uwzględnieniem wszystkich zobowiązań wynikających z umowy, podjętych w danym kontekście gospodarczym i prawnym, jak również zachowania stron sprawy przed sądem krajowym.

Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 17 września 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Naumburg — Niemcy) — Investitionsbank Sachsen-Anhalt — Anstalt der Norddeutschen Landesbank — Girozentrale przeciwko Bezirksrevisorin beim Landgericht Magdeburg für die Landeskasse des Landes Sachsen-Anhalt

(Sprawy połączone C-404/08 i C-409/08) ⁽¹⁾

(Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oczywista niedopuszczalność)

(2010/C 11/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberlandesgericht Naumburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Investitionsbank Sachsen-Anhalt — Anstalt der Norddeutschen Landesbank — Girozentrale

Strona pozwana: Bezirksrevisorin beim Landgericht Magdeburg für die Landeskasse des Landes Sachsen — Anhalt

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oberlandesgericht Naumburg — Wykładnia art. 86 WE w związku z art. 81 ust. 1 lit. a) i d) oraz ust. 2 WE — Uregulowanie krajowe przewidujące zwolnienie banku inwestycyjnego utworzonego przez państwo z kosztów sądowych

Sentencja

Wnioski o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożone przez Oberlandesgericht Naumburg decyzjami z dnia 1 i 2 września 2008 r. są oczywiście niedopuszczalne.

⁽¹⁾ Dz.U. C 37 z 9.2.2008.

⁽¹⁾ Dz.U. C 327 z 20.12.2008.

**Postanowienie Trybunału z dnia 23 września 2009 r. —
Complejo Agrícola SA przeciwko Komisji Wspólnot
Europejskich i Królestwu Hiszpanii**

(Sprawa C-415/08 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Ochrona siedlisk przyrodniczych — Wykaz terenów śródziemnomorskiego regionu biogeograficznego mających znaczenie dla Wspólnoty — Decyzja Komisji — Skarga o stwierdzenie nieważności wniesiona przez osoby fizyczne lub prawne — Dopuszczalność — Odwołanie oczywście bezzasadne)

(2010/C 11/14)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Complejo Agrícola SA (przedstawiciele: A. Menéndez Menéndez i G. Yanguas Montero, abogados)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: D. Recchia i A. Alcover San Pedro, pełnomocnicy) i Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: F. Díez Moreno, pełnomocnik)

Przedmiot

Odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) z dnia 14 lipca 2008 r. w sprawie T-345/06 Complejo Agrícola SA przeciwko Komisji, w którym Sąd Pierwszej Instancji stwierdził niedopuszczalność skargi o stwierdzenie nieważności części art. 1 oraz załącznika 1 decyzji Komisji 2006/613/WE z dnia 19 lipca 2006 r. przyjmującej, na mocy dyrektywy Rady 92/43/EWG, wykaz terenów śródziemnomorskiego regionu biogeograficznego mających znaczenie dla Wspólnoty (Dz.U. L 259, s. 1), w zakresie w jakim Komisja wyznacza w nich obszar zwany „Acebuchales de la Campiña Sur de Cádiz”, na którym znajduje się będące własnością skarżącego gospodarstwo rolne, jako teren śródziemnomorskiego regionu biogeograficznego mającego znaczenie dla Wspólnoty

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Complejo Agrícola SA zostaje obciążona kosztami.
- 3) Królestwo Hiszpanii pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 313 z 6.12.2008.

**Postanowienie Trybunału z dnia 23 września 2009 r. —
Calebus SA przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich i
Królestwu Hiszpanii**

(Sprawa C-421/08 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Ochrona siedlisk przyrodniczych — Wykaz terenów śródziemnomorskiego regionu biogeograficznego mających znaczenie dla Wspólnoty — Decyzja Komisji — Skarga o stwierdzenie nieważności wniesiona przez osoby fizyczne lub prawne — Dopuszczalność — Odwołanie oczywście bezzasadne)

(2010/C 11/15)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Calebus SA (przedstawiciel: R. Bocanegra Sierra, abogado)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: D. Recchia i A. Alcover San Pedro, pełnomocnicy) i Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: F. Díez Moreno, pełnomocnik)

Przedmiot

Odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (izba pierwsza) z dnia 14 lipca 2008 r. w sprawie T-366/06 Calebus przeciwko Komisji, w którym Sąd odrzucił jako niedopuszczalną skargę o stwierdzenie nieważności części decyzji Komisji 2006/613/WE z dnia 19 lipca 2006 r. przyjmującej, na mocy dyrektywy Rady 92/43/EWG, wykaz terenów śródziemnomorskiego regionu biogeograficznego mających znaczenie dla Wspólnoty (Dz. U. L 259, s. 1), w zakresie w jakim wyznacza ona teren o nazwie „Ramblas de Gergal, Tabernas y Sur de Sierra Alhamilla”, w granicach którego zawiera się obszar należący do wnoszącej odwołanie, jako teren śródziemnomorskiego regionu biogeograficznego mający znaczenie dla Wspólnoty.

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Calebus SA zostaje obciążona kosztami.
- 3) Królestwo Hiszpanii pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 55 z 7.3.2009.

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 24 września 2009 r. — Alcon Inc. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), *Acri.Tec AG Gesellschaft für ophthalmologische Produkte

(Sprawa C-481/08 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Słowny znak towarowy BioVisc — Sprzeciw właściciela słownych wspólnotowych i międzynarodowych znaków towarowych PROVISC i DUOVISC — Oddalenie sprzeciwu przez izbę odwoławczą OHIM)

(2010/C 11/16)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Alcon Inc. (przedstawiciel: M. Graf, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik), *Acri.Tec AG Gesellschaft für ophthalmologische Produkte (przedstawiciel: H. Förster, Rechtsanwalt)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) z dnia 10 września 2008 r. w sprawie T-106/07 Alcon Inc. przeciwko OHIM i *Acri.Tec, na mocy którego Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności wniesioną przez właściciela słownych wspólnotowych i międzynarodowych znaków towarowych „PROVISC” i „DUOVISC”, zarejestrowanych dla towarów należących do klasy 5, na decyzję R 660/2006-2 Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM) z dnia 8 lutego 2005 r., uchylającą decyzję Wydziału Sprzeciwów, na mocy której w wyniku sprzeciwu skarżącej odmówiono rejestracji słownego znaku towarowego „BioVisc” dla towarów należących do klasy 5.

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje odrzucone.*
- 2) *Alcon Inc. zostaje obciążona kosztami postępowania.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 19 z 24.1.2009.

Postanowienie Trybunału z dnia 24 września 2009 r. — Município de Gondomar przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-501/08 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Fundusz spójności — Rozporządzenie (WE) nr 1164/94 — Cofnięcie wspólnotowej pomocy finansowej — Skarga o stwierdzenie nieważności — Dopuszczalność — Akty dotyczące skarżące bezpośrednio i indywidualnie)

(2010/C 11/17)

Język postępowania: portugalski

Strony

Wnoszący odwołanie: Município de Gondomar (przedstawiciele: J.L. da Cruz Vilaça i L. Pinto Monteiro, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: P. Guerra e Andrade i B. Conte, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) z dnia 10 września 2008 r. T-324/06 Município de Gondomar przeciwko Komisji, w którym Sąd Pierwszej Instancji odrzucił jako niedopuszczalną skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2006) 3782 z dnia 16 sierpnia 2006 r. dotyczącej cofnięcia pomocy finansowej przyznanej z Funduszu Spójności na projekt nr 95/10/61/017 Rewaloryzacja Grande Porto/Sud — podsieć w Gondomar

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Município de Gondomar zostaje obciążona kosztami postępowania.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 19 z 24.1.2009.

Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 24 września 2009 r. — HUP Usługi Polska sp. z o.o. (dawniej HP Temporärpersonalgesellschaft mbH) przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), Manpower Inc.

(Sprawa C-520/08 P) ⁽¹⁾

(*Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) — d) i g) — Wniosek o unieważnienie — Słowny wspólnotowy znak towarowy I.T.@MANPOWER*)

(2010/C 11/18)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: HUP Usługi Polska sp. z o.o. (dawniej HP Temporärpersonalgesellschaft mbH) (przedstawiciel: M. Ciresa, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik), Manpower Inc. (przedstawiciele: V. Marsland, solicitor, A. Bryson, barrister)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) z dnia 24 września 2008 r. w sprawie T-248/05 HUP Usługi Polska przeciwko OHIM — Manpower (I.T.@MANPOWER), na mocy którego Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności na decyzję R 124/2004-4 Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM) z dnia 5 kwietnia 2005 r. oddalającą odwołanie wniesione od decyzji Wydziału Unieważnień, w której oddalono wniosek o unieważnienie dotyczący słownego wspólnotowego znaku towarowego „I.T. @MANPOWER” dla towarów i usług należących do klas 9, 16, 35, 38, 41 i 42 — Znak towarowy pozbawiony charakteru opisowego

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *HUP Usługi Polska sp. z o.o. zostaje obciążona kosztami postępowania.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 55 z 7.3.2009.

Postanowienie Trybunału z dnia 1 października 2009 r. — Agrar-Invest-Tatschl GmbH przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-552/08 P) ⁽¹⁾

(*Odwołanie — Kodeks celny — Artykuł 220 ust. 2 lit. b) — Pokrycie retrospektywne należności celnych przywozowych — Niedokonywanie retrospektywnego zaksięgowania należności celnych przywozowych — Zawiadomienie dla importerów — Dobra wiara*)

(2010/C 11/19)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Agrar-Invest-Tatschl GmbH (przedstawiciel: O. Wenzlaff, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: S. Schönberg, pełnomocnik, B. Wägenbaur, Rechtsanwalt)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (ósma izba) wydanego w dniu 8 października 2008 r. w sprawie T-51/07 Agrar-Invest-Tatschl przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, w którym Sąd oddalił skargę zmierzającą do stwierdzenia nieważności w części decyzji Komisji C(2006) 5789 wersja ostateczna z dnia 4 grudnia 2006 r. stwierdzającej konieczność dokonania retrospektywnego pokrycia części należności celnych przywozowych, których nie zażądano od skarżącej przy przywozie cukru pochodzącego z Chorwacji — Wyłączenie dobrej wiary dłużnika w przypadku opublikowania przez Komisję zawiadomienia skierowanego do importerów — Błędna ocena wpływu na kryterium dobrej wiary potwierdzenia a posteriori autentyczności i prawidłowości świadectw pochodzenia przez organy celne państwa wywozu

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje w części odrzucone, a w części oddalone.*
- 2) *Agrar-Invest-Tatschl GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 55 z 7.3.2009.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gerechtshof te Amsterdam (Niderlandy) w dniu 29 lipca 2009 r. — Postępowanie karne przeciwko X

(Sprawa C-297/09)

(2010/C 11/20)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Gerechtshof te Amsterdam

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Oskarżony: X

Pytania prejudycjalne

1) Czy stan faktyczny, w którym osoba mająca obywatelstwo Unii i w stosunku do której istnieją poważne powody do podejrzeń, że popełnianie czynów karalnych stanowi główny cel jej pobytu w innym państwie członkowskim Wspólnoty Europejskiej niż państwo, którego jest obywatelem, wchodzi w zakres obowiązującego bądź stosowania traktatu WE, a w szczególności art. 12 WE, art. 18 WE, art. 43 i nast. WE oraz art. 49 i nast. WE?

W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze w odniesieniu do art. 18 WE:

2a. Czy taki przepis jak art. 67 ust. 2 Wetboek van Strafrecht (niderlandzkiego kodeksu karnego) — w zakresie w jakim umożliwia on tymczasowe aresztowanie osób, które podlegają zakresowi obowiązującego art. 18 WE, jednak mają stałe miejsce zamieszkania lub pobytu w innym państwie członkowskim niż Niderlandy — należy postrzegać jako przeszkodę w wykonywaniu prawa do swobodnego przemieszczania się i pobytu w rozumieniu tego postanowienia?

2b. Czy w razie odpowiedzi twierdzącej przepis ten — w zakresie w jakim w interesie celowościowego dochodzenia, ścigania karnego i wydania ostatecznego wyroku w danej sprawie umożliwia on zastosowanie tymczasowego aresztowania w przypadku obywateli Unii, którzy mają stałe miejsce zamieszkania lub pobytu w innym państwie członkowskim niż Niderlandy — znajduje dopuszczalne uzasadnienie, które opiera się na obiektywnych względach niezależnych od przynależności państwowej zainteresowanych osób i jest proporcjonalne do celu realizowanego zgodnie z prawem przez przepisy prawa krajowego?

Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze przedstawione zostaje następujące pytanie w odniesieniu do art. 49 i nast. WE:

3) Czy taki przepis jak art. 67 ust. 2 niderlandzkiego Wetboek van Strafrecht — w zakresie w jakim umożliwia on tymczasowe aresztowanie osób, które mają stałe miejsce zamieszkania lub pobytu w innym państwie członkowskim niż Niderlandy — należy postrzegać jako przeszkodę w wykonywaniu swobody świadczenia usług w rozumieniu art. 49 i nast. WE, ponieważ chodzi o dyskryminację ze względu na okoliczność, że podmiot świadczący usługi nie ma stałego miejsca zamieszkania lub pobytu w kraju, w którym świadczone są usługi, lecz w innym państwie członkowskim Wspólnoty Europejskiej?

W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytania drugie i trzecie:

4) Czy taki przepis jak art. 67 ust. 2 niderlandzkiego Wetboek van Strafrecht — w zakresie w jakim umożliwia on tymczasowe aresztowanie obywateli państwa członkowskiego, którzy mają stałe miejsce zamieszkania lub pobytu w innym państwie członkowskim niż Niderlandy — należy postrzegać jako dyskryminację ze względu na przynależność

państwową, która jest zakazana na podstawie art. 12 WE (ogólny zakaz dyskryminacji w zakresie zastosowania traktatu), art. 43 i nast. WE (zakaz dyskryminacji ze względu na przynależność państwową w zakresie swobody przedsiębiorczości) i na podstawie art. 49 i nast. WE (zakaz dyskryminacji ze względu na przynależność państwową w zakresie swobody świadczenia usług)?

W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytania drugie i trzecie:

5) Czy taki przepis jak art. 67 ust. 2 niderlandzkiego Wetboek van Strafrecht — w zakresie w jakim w interesie celowościowego dochodzenia, ścigania karnego i wydania ostatecznego wyroku w danej sprawie przepis ten umożliwia tymczasowe aresztowanie obywatela państwa członkowskiego, który ma stałe miejsce zamieszkania lub pobytu w innym państwie członkowskim niż Niderlandy — może zostać wydany w sposób prawnie wiążący ze względów porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub zdrowia publicznego w rozumieniu art. 45–48 WE i art. 55 WE?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Centrale Raad van Beroep (Niderlandy) w dniu 27 sierpnia 2009 r. — J.A. van Delft i in. przeciwko College van zorgverzekeringen

(Sprawa C-345/09)

(2010/C 11/21)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Centrale Raad van Beroep

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: J.A. van Delft i in.

Strona pozwana: College van zorgverzekeringen

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 28, art. 28a i art. 33 rozporządzenia nr 1408/71 ⁽¹⁾, przepisy załącznika VI część R pkt 1 lit. a) i b) do rozporządzenia nr 1408/71 oraz art. 29 rozporządzenia nr 574/72 ⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że przepis krajowy, taki jak art. 69 ZVW [Zorgverzekeringswet], jest z nimi niezgodny w zakresie, w jakim emeryt lub rencista, który zasadniczo może wywodzić prawa z art. 28 i art. 28a rozporządzenia nr 1408/71, jest zobowiązany do zgłoszenia się do Cvz [College voor zorgverzekeringen] i składka tego emeryta lub rencisty jest potrącana z jego emerytury lub renty nawet, jeśli nie miała miejsca rejestracja w rozumieniu art. 29 rozporządzenia nr 574/72?

2) Czy art. 39 WE i art. 18 WE należy interpretować w ten sposób, że przepis krajowy, taki jak art. 69 ZVW, jest z nimi niezgodny w zakresie, w jakim obywatel Unii, który zasadniczo może wywodzić prawa z art. 28 i art. 28a rozporządzenia nr 1408/71, jest zobowiązany do zgłoszenia się do Cvv i składka tego obywatela jest potrącana z jego emerytury lub renty nawet, jeśli nie miała miejsca rejestracja w rozumieniu art. 29 rozporządzenia nr 574/72?

- (¹) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 149, s. 2).
- (²) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 574/72 z dnia 21 marca 1972 r. w sprawie wykonywania rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 74, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Baranya Megyei Bíróság (Węgry) w dniu 14 września 2009 r. — Pannon Gép Centrum Kft. przeciwko APEH Központi Hivatal Hatósági Főosztály Dél-dunántúli Kihelyezett Hatósági Osztály.

(Sprawa C-368/09)

(2010/C 11/22)

Język postępowania: węgierski

Sąd krajowy

Baranya Megyei Bíróság.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Pannon Gép Centrum Kft.

Strona pozwana: APEH Központi Hivatal Hatósági Főosztály Dél-dunántúli Kihelyezett Hatósági Osztály

Pytania prejudycjalne

1) Czy przepisy krajowe z art. 13 ust. pkt 16 általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény (ustawy LXXIV. z 1992 r. o podatku obrotowym), obowiązującego w czasie wystawienia faktury lub z art. 1/E ust. 1 rozporządzenia Ministerstwa Finansów nr 24/1995 (XI. 22) są zgodne z elementami faktur i pojęciem faktury określonymi w art. 2 lit. b) dyrektywy Rady 2001/115/WE (¹) z dnia 20

grudnia 2001 r. zmieniającej dyrektywę 77/388/EWG (²) (szóstą dyrektywę) w celu uproszczenia, modernizacji i harmonizacji ustanowionych warunków fakturowania w zakresie podatku od wartości dodanej, w szczególności w przypadku, którego dotyczy art. 13 ust. 1 pkt 16 lit. f) ustawy o podatku obrotowym?

W przypadku odpowiedzi twierdzącej na to pytanie.

- 2) Czy jest sprzeczna z art. 17 ust. 1, art. 18 ust. 1 lit. a) lub art. 22 ust. 3 lit. a) i b) szóstej dyrektywy praktyka państwa członkowskiego polegająca na tym, że braki formalne faktur stanowiących podstawę do odliczeń karane są pozbawieniem tego prawa?
- 3) Czy w celu wykonania prawa do odliczenia wystarczające jest wypełnienie obowiązków ustanowionych w art. 22 ust. 3 lit. b) szóstej dyrektywy, czy też wykonanie prawa do odliczenia oraz uznanie faktury za wiarygodny dokument są możliwe jedynie wtedy, gdy zostały łącznie spełnione wszystkie wymogi i obowiązki przewidziane w dyrektywie 2001/115/WE?

- (¹) Dyrektywa Rady 2001/115/WE z dnia 20 grudnia 2001 r. zmieniająca dyrektywę 77/388/EWG w celu uproszczenia, modernizacji i harmonizacji ustanowionych warunków fakturowania w zakresie podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 15, s. 24)
- (²) Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliconą podstawą wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Baranya Megyei Bíróság w dniu 5 października 2009 r. — Uszodaépítő Kft. przeciwko APEH Központi Hivatal Hatósági Főosztály

(Sprawa C-392/09)

(2010/C 11/23)

Język postępowania: węgierski

Sąd krajowy

Baranya Megyei Bíróság.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Uszodaépítő Kft.

Strona pozwana: APEH Központi Hivatal Hatósági Főosztály.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepis państwa członkowskiego, który wszedł w życie w dniu 1 stycznia 2008 r., po powstaniu prawa do odliczenia podatku, i który wymaga dla odliczenia zapłaconego i zadeklarowanego podatku VAT za usługi dostaw towarów wyświadczone w 2007 r. zmiany treści faktur i złożenia dodatkowej deklaracji, jest zgodny z art. 17 i 20 szóstej dyrektywy? ⁽¹⁾
- 2) Czy środek ustanowiony w art. 269 ust. 1 nowej ustawy o podatku VAT, zgodnie z którym, w przypadku spełnienia wskazanych w tym przepisie przesłanek, prawa i obowiązki określone są i są stosowane w oparciu o przepisy te same ustawy, nawet wówczas, gdyby powstały przed jej wejściem w życie — przed upływem określonego terminu — jest zgodny z ogólnymi zasadami prawa wspólnotowego, a szczególności, czy jest on w obiektywny sposób uzasadniony, racjonalny i proporcjonalny, oraz czy jest on zgodny z zasadą pewności prawa?

⁽¹⁾ Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud (Republika Czeska) w dniu 5 października 2009 r. — Bezpečnostní softwarová asociace — Svaz softwarové ochrany proti Ministerstvo kultury

(Sprawa C-393/09)

(2010/C 11/24)

Język postępowania: czeski

Sąd krajowy

Nejvyšší správní soud

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Bezpečnostní softwarová asociace — Svaz softwarové ochrany

Strona pozwana: Ministerstvo kultury

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładni dyrektywy Rady 91/250/EWG z dnia 14 maja 1991 r. w sprawie ochrony prawnej programów komputerowych należy dokonywać w ten sposób, że, dla celów

ochrony praw autorskich do programu komputerowego jako utworu autorskiego w rozumieniu tej dyrektywy, pojęcie „każda forma wyrażenia programu komputerowego” obejmuje graficzny interfejs użytkownika programu komputerowego lub jego część?

- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: czy nadawanie transmisji telewizyjnej, w ramach której jest możliwe zmysłowe postrzeganie przez jej odbiorców graficznego interfejsu użytkownika programu komputerowego lub jego części, aczkolwiek bez możliwości aktywnego używania tego programu, stanowi publiczne udostępnianie utworu autorskiego lub jego części w rozumieniu art. 3 ust. 1 dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym?

Odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) wydanego w dniu 2 lipca 2009 r. w sprawie T-279/06 Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE przeciwko Europejskiemu Bankowi Centralnemu (EBC), wniesione w dniu 3 października 2009 r. przez Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE

(Sprawa C-401/09 P)

(2010/C 11/25)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (przedstawiciele: N. Korogiannakis i M. Dermizakis, Δικηγόροι)

Dруга strona postępowania: Europejski Bank Centralny

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

— uchylenie orzeczenia Sądu Pierwszej Instancji;

— stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiego Banku Centralnego o odrzuceniu oferty wnoszącej odwołanie i o udzieleniu zamówienia innemu oferentowi;

— obciążenie EBC kosztami obsługi prawnej oraz innymi kosztami i wydatkami poniesionymi przez wnoszącą odwołanie w związku z postępowaniem w pierwszej instancji, nawet jeżeli niniejsze odwołanie zostanie oddalone, jak również kosztami niniejszego postępowania odwoławczego, jeżeli odwołanie zostanie uwzględnione.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie twierdzi, że podniesiony przez stronę pozwaną zarzut niedopuszczalności, złożony wraz z odpowiedzią na skargę, powinien zostać uznany za niedopuszczalny ze względu na fakt, iż jest on niezgodny z art. 114 regulaminu Sądu Pierwszej Instancji, który wyraźnie stanowi, że taki zarzut musi zostać złożony „w odrębnym piśmie”. Wnosząca odwołanie twierdzi ponadto, iż uwzględniając zarzut niedopuszczalności i nie zajmując stanowiska w przedmiocie argumentów przedstawionych przez wnoszącą odwołanie w odniesieniu do owego zarzutu, Sąd naruszył art. 36 statutu Trybunału Sprawiedliwości.

Zdaniem wnoszącej odwołanie Sąd błędnie uznał, że Evropaiki Dynamiki nie miała żadnego interesu prawnego w zaskarżeniu decyzji instytucji zamawiającej ze względu na fakt, iż jej oferta została odrzucona. Wnosząca odwołanie twierdzi ponadto, iż Sąd błędnie uznał, że wnosząca odwołanie musiała konieczności uzyskać Arbeitnehmerüberlassungsgenehmigung (AÜG), aby móc oferować swoje usługi zgodnie z prawem.

Wreszcie wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd nie zastosował odpowiednich przepisów dotyczących obowiązku uzasadnienia wydanej decyzji, który ciążyący na instytucji zamawiającej.

Skarga wniesiona w dniu 20 października 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-404/09)

(2010/C 11/26)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: F. Castillo de la Torre, D. Recchia i J.-B. Laignelot, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że:

a) poprzez zezwolenie na prowadzenie prac wydobywczych w kopalniach odkrywkowych „Fonfría”, „Nueva

Julia” y „Los Ladrones” bez uzależnienia wydania tego zezwolenia od oceny, która pozwoliłaby określić, opisać i ocenić w sposób odpowiedni bezpośrednie, pośrednie i łączne skutki istniejących projektów wydobywania odkrywkowego, Królestwo Hiszpanii naruszyło zobowiązania ciążące na nim na mocy art. 2, 3 i 5 ust. 1 i 3 dyrektywy Rady 85/337/EWG⁽¹⁾ w sprawie oceny wpływu wywieranego przez niektóre publiczne i prywatne przedsięwzięcia na środowisko, zmienionej dyrektywą 97/11/EWG.

b) od roku 2000, w którym zaklasyfikowano „Alto Sil” jako obszar specjalnej ochrony ptaków (OSOP):

— zezwalając na prowadzenie prac wydobywczych w kopalniach odkrywkowych „Nueva Julia” y „Los Ladrones” bez uzależnienia tego zezwolenia od właściwej oceny skutków tych projektów; a w każdym razie nie przestrzegając warunków pozwalających na realizację projektu, pomimo zagrożenia dla gatunku głuszczka, jakie wiązało się ze wspomnianymi projektami, który to gatunek był jednym z powodów, który zadecydował o zaklasyfikowaniu obszaru Alto Sil jako OSOP, co mogło nastąpić w braku alternatywnych rozwiązań z nadrzędnych względów interesu powszechnego tylko po uprzednim podaniu do wiadomości Komisji środków kompensacyjnych koniecznych dla zagwarantowania spójności z Siecią Natura 2000.

— powstrzymując się od przyjęcia środków koniecznych dla uniknięcia pogorszenia się siedlisk tego gatunku, a także uniknięcia znacznych zakłóceń dla tego gatunku, co było powodem wyznaczenia OSOP, spowodowanych prowadzeniem działalności przez „Feixolín”, „Salguero-Prégame-Valdesegadas”, „Fonfría”, „Ampliación de Feixolín” i „Nueva Julia”;

Królestwo Hiszpanii uchybiło w stosunku do OSOP „Alto Sil” zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 6 ust. 2, 3 i 4, w związku z art. 7 dyrektywy 92/43/EWG⁽²⁾

c) od roku 1998 r.

— nie przyjmując w stosunku do działalności wydobywczej kopalni „Feixolín”, „Salguero-Prégame-Valdesegadas”, „Fonfría” i „Nueva Julia” środków koniecznych dla ochrony znaczenia ekologicznego, jakie miał proponowany obszar „Alto Sil” na poziomie krajowym,

Królestwo Hiszpanii uchybiło w stosunku do proponowanego „Alto Sil” zobowiązaniom ciążącym na nim w związku z wykładnią dokonaną przez Trybunał Sprawiedliwości w wyrokach z dnia 13 stycznia 2005 r. w sprawie C-117/03 Dragaggi, oraz z dnia 14 września 2006 r. w sprawie C-244/05 Bund Naturschutz in Bayern,

oraz że

d) od grudnia 2004 r.

- zezwalając na działalność wydobywczą kopalni odkrywkowych (w przypadku kopalni „Feixolín”, „Salguero-Prégame-Valdesegadas”, „Fonfría” i „Nueva Julia”), które mogły mieć znaczący wpływ na walory decydujące o wyznaczeniu obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty „Alto Sil” w braku właściwej oceny możliwego wpływu owych kopalni odkrywkowych, a każdym razie nie przestrzegając warunków, które umożliwiałyby realizację wymienionych projektów pomimo zagrożenia, jakie prezentowały one dla walorów, które zadecydowały o wyznaczeniu obszaru „Alto Sil”, co mogło nastąpić w braku alternatywnych powodów z nadrzędnych względów interesu powszechnego tylko po uprzednim podaniu do wiadomości Komisji środków kompensacyjnych koniecznych dla zagwarantowania spójności z Siecią Natura 2000
- a także poprzez powstrzymanie się od przyjęcia środków koniecznych dla uniknięcia pogorszenia się siedlisk i siedlisk gatunków, a także uniknięcia znaczących zakłóceń dla tego gatunków spowodowanych prowadzeniem działalności przez kopalnie „Feixolín”, „Salguero-Prégame-Valdesegadas”, „Fonfría”, „Nueva Julia” i „Ampliación de Feixolín”

Królestwo Hiszpanii uchybiło w stosunku do obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty „Alto Sil” zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 6 ust. 2, 3 i 4 dyrektywy 92/43/EWG

— obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja powzięła wiadomość o prowadzeniu kilku kopalni odkrywkowych węgla przez Empresa Mínero Siderúrgica de Ponferrada (MSP), które mogły wpłynąć na walory naturalne obszaru zaproponowanego jako obszar mający znaczenie dla Wspólnoty „Alto Sil” (ES0000210), położonego w prowincji León na północnym zachodzie Wspólnoty Autonomicznej Kastylii — León. Informacje potwierdziły nie tylko jednoczesne istnienie nie tylko odkrywkowej działalności wydobywczej węgla, lecz także to, że działalność kopalni odkrywkowych miała być kontynuowana za pomocą nowych posiadających zezwolenie kopalni.

Odnosnie do dyrektywy 85/337/EWG Komisja uważa, że w stosunku do trzech spornych kopalni nie wzięto pod uwagę pośrednich, kumulujących się lub połączonych skutków dla najbardziej wrażliwych gatunków.

Komisja uważa, że z uwagi na rodzaj spornych projektów, ich bliskość oraz długotrwałość skutków, opis najważniejszych skutków ww. projektów dla środowiska naturalnego zgodnie z postanowieniami załącznika IV do dyrektywy 85/337/EWG powinien koniecznie opisywać „bezpośrednie i wszelkie pośrednie, wtórne, kumulatywne, krótko-, średnio- i długoterminowe, stałe i czasowe [...] skutki przedsięwzięcia”.

Z kolei, jeżeli chodzi o dyrektywę 92/43, dotyczącą siedlisk, to skarżąca powołuje się w szczególności na gatunki głuszcza i niedźwiedzia brunatnego. Komisja twierdzi, że skutki kopalni dla tych gatunków nie mogą być oceniane tylko na podstawie bezpośredniego zniszczenia obszarów krytycznych dla tych gatunków, lecz powinny one uwzględniać także większe rozdrobnienie, pogorszenie i zniszczenie siedlisk, które potencjalnie nadają się do odzyskania tych gatunków, a także zwiększenie zakłóceń dla tych gatunków, które to aspekty nie zostały uwzględnione. Komisja dodaje do tego skutek ostatecznej bariery będący konsekwencją przemieszczania się i rozdrobnienia populacji.

Podsumowując Komisja twierdzi, że kopalnie te powodują zwiększenie działania czynnika zmniejszającego liczbę populacji tych gatunków, z którego to względu organy władzy nie mogą przyjąć, że działalność tych kopalni nie wywierają znaczących skutków dla tych gatunków.

W związku z tym Komisja twierdzi, że nie przeprowadzono oceny możliwego wpływu na gatunki głuszcza i niedźwiedzia brunatnego, którą można by uznać za właściwą w rozumieniu art. 6 ust. 3. Komisja uważa, że jeżeli dokonano by takiej oceny, to doprowadziłaby ona przynajmniej do wniosku o braku istnienia wymaganej przez orzecznictwo pewności co do braku znaczących skutków dla tych gatunków wynikających z dozwolonych projektów. Oznacza to, że właściwe organy mogły udzielić zezwolenia na ww. projekty kopalni odkrywkowej jedynie po sprawdzeniu spełnienia warunków, o których mowa w art. 6 ust. 4, to znaczy w braku alternatywnych rozwiązań, włączywszy w to „rozwiązanie zero”, po określeniu nadrzędnych względów interesu powszechnego, które uzasadniałyby zastosowanie reżimu specjalnego zawartego w tym artykule i po określeniu, w razie potrzeby, adekwatnych środków kompensujących.

(¹) Dz.U. L 175, s. 40.

(²) Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. L 206, s. 7).

**Skarga wniesiona w dniu 22 października 2009 r. —
Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice
Greckiej**

(Sprawa C-407/09)

(2010/C 11/27)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Contù-Durande i M. Rochaud-Joët)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

Komisja Wspólnot Europejskich wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że nie przyjmując środków wymaganych do wykonania wyroku wydanego przez Trybunał w dniu 18 lipca 2007 r. w sprawie C-26/07 Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które ciążyą na niej na mocy art. 228 ust. 1 WE,
- zasądzenie od Republiki Greckiej wpłacenia na rzecz Komisji na rachunek „środki własne Wspólnoty Europejskiej” okresowej kary pieniężnej w wysokości 72 532,80 EUR za każdy dzień zwłoki w przyjęciu środków wymaganych do wykonania wyroku wydanego przez Trybunał w sprawie C-26/07, licząc od dnia ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie, aż do dnia wykonania wyroku w sprawie C-26/07,
- zasądzenie od Republiki Greckiej wpłacenia na rzecz Komisji na rachunek „środki własne Wspólnoty Europejskiej” ryczałtu dziennego w kwocie 10 512 EUR za każdy dzień zwłoki od dnia ogłoszenia wyroku w sprawie C-26/07 do dnia wydania wyroku w niniejszej sprawie lub do dnia przyjęcia środków wymaganych do wykonania wyroku w sprawie C-26/07 w razie, gdyby nastąpiło ono wcześniej,
- obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszym przypadku Republika Grecka nie przyjęła dotychczas środków koniecznych do transpozycji dyrektywy 2004/80/WE do greckiego porządku prawnego.

W rezultacie nie ulega wątpliwości, że Republika Grecka nie przyjęła dotychczas środków wymaganych do wykonania wyroku Trybunału z dnia 18 lipca 2007 r. w sprawie C-26/07 Komisja przeciwko Republice Greckiej.

W rozumieniu art. 228 ust. 2 akapit drugi traktatu WE, Komisja wskazuje w skardze wysokość okresowej kary pieniężnej lub ryczałtu do zapłacenia przez dane państwo członkowskie, którą Komisja uznaje za odpowiednią do okoliczności. W niniejszym przypadku Komisja wniosła do Trybunału o zasądzenie ryczałtu i okresowej kary pieniężnej.

Komisja na podstawie zasad i metod określonych w komunikacie z dnia 13 grudnia 2005 r. w celu ustalenia żądanej kwoty

bierze pod uwagę trzy zasadnicze kryteria: a) wagę naruszenia; b) czas trwania naruszenia; c) konieczność nadania karze odstraszającego charakteru.

Analiza dotycząca zastosowania tych kryteriów w niniejszym przypadku prowadzi do uznania, że czas trwania naruszenia i jego skutki w zakresie interesów prywatnych i publicznych są znaczące i uzasadniają nałożenie żądanych kar pieniężnych.

Jak wynika ze sprawozdania Komisji dotyczącego transpozycji dyrektywy wszystkie państwa członkowskie oprócz Grecji dokonały transpozycji dyrektywy do krajowych porządków prawnych i zapewniają wymaganą w dyrektywie ochronę.

Brak transpozycji dyrektywy do greckiego porządku prawnego uniemożliwia realizację zasadniczego celu swobodnego przepływu osób w jednolitej przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości. Skutki w zakresie interesów o ogólnym i indywidualnym charakterze są w rezultacie znaczące.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal de Justiça w dniu 27 października 2009 r. — José Maria Ambrósio Lavrador, Maria Cândida Olival ferreira Bonifácio przeciwko Companhia de Seguros Fidelidade — Mundial SA

(Sprawa C-409/09)

(2010/C 11/28)

Język postępowania: portugalski

Sąd krajowy

Supremo Tribunal de Justiça.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: José Maria Ambrósio Lavrador, Maria Cândida Olival ferreira Bonifácio

Strona pozwana: Companhia de Seguros Fidelidade — Mundial SA.

Pytania prejudycjalne

Czy postanowienia art. 1 trzeciej dyrektywy⁽¹⁾ powinny być interpretowane w ten sposób, że sprzeciwiają się one temu, aby prawo portugalskie, konkretnie za pomocą art. 503 ust. 1, 504, 505 i 570 Código Civil, w przypadku wypadku drogowego, o ustalonych okolicznościach czasu i miejsca takich, jak w niniejszej sprawie, odmawiało lub ograniczało prawo do odszkodowania nieletniemu, również będącemu ofiarą wypadku, na tej tylko podstawie, że można mu przypisać częściowe przyczynienie się do spowodowania szkód, a nawet wyłączenie w ich spowodowaniu?

⁽¹⁾ Trzecia dyrektywa Rady (90/232/EWG) z dnia 14 maja 1990 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych (Dz.U. L 129, s. 33).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (Civil Division) (England and Wales) w dniu 28 października 2009 r. — Generics (UK) Ltd przeciwko Synaptech Inc

(Sprawa C-427/09)

(2010/C 11/29)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Court of Appeal (Civil Division) (England and Wales)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Generics (UK) Ltd

Strona pozwana: Synaptech Inc

Pytania prejudycjalne

1) Czy w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1768/92⁽¹⁾ „pierwszym zezwoleniem na wprowadzenie do obrotu na terytorium Wspólnoty” jest pierwsze zezwolenie na wprowadzenie do obrotu na terytorium Wspólnoty wydane zgodnie z dyrektywą Rady 65/65/EWG⁽²⁾ (obecnie zastąpioną dyrektywą 2001/83/WE⁽³⁾), czy też każde zezwolenie, które umożliwia wprowadzenie danego produktu do obrotu we Wspólnocie lub w Europejskim Obszarze Gospodarczym?

2) Jeśli w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1768/92 „zezwolenie na wprowadzenie do obrotu na terytorium Wspólnoty” musi być wydane zgodnie z dyrektywą 65/65/EWG (obecnie zastąpioną dyrektywą 2001/83/WE), to czy zezwolenie udzielone w 1963 r. w Austrii zgodnie z ówczesnie obowiązującym ustawodawstwem krajowym (niezgodnym z dyrektywą 65/65/EWG), które nie zostało nigdy dostosowane do dyrektywy 65/65/EWG a następnie zostało cofnięte w 2001 r., powinno zostać uznane w tym celu za zezwolenie wydane zgodnie z dyrektywą 65/65/EWG?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1768/92 z dnia 18 czerwca 1992 r. dotyczące stworzenia dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych (Dz.U. L 182, s. 1).
⁽²⁾ Dyrektywa Rady 65/65/EWG z dnia 26 stycznia 1965 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do leków gotowych (Dz.U. L 22, s. 369).
⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/83/WE z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz. U. L 311, s. 67).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court of the United Kingdom w dniu 5 listopada 2009 r. — Shirley McCarthy przeciwko Secretary of State for the Home Department

(Sprawa C-434/09)

(2010/C 11/30)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Supreme Court of the United Kingdom

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Shirley McCarthy

Strona pozwana: Secretary of State for the Home Department

Pytania prejudycjalne

1) Czy osoba posiadająca podwójne obywatelstwo Irlandii i Zjednoczonego Królestwa, która przez całe życie zamieszkuje w Zjednoczonym Królestwie, jest „beneficjentem” w rozumieniu art. 3 dyrektywy 2004/38/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady („dyrektywy”)?

- 2) Czy osoba taka „zamieszkiwała legalnie” w przyjmującym państwie członkowskim w rozumieniu art. 16 dyrektywy w sytuacji, gdy nie była ona w stanie spełnić wymogów wynikających z art. 7 dyrektywy 2004/38/WE?

(¹) Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158, s. 77).

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 11 sierpnia 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Bruxelles-Belgia) — Axa Belgium SA przeciwko Belgii, Administration de la TVA, de l'enregistrement et des domaines (państwo belgijskie), Administration de l'inspection spéciale des impôts, inspection de Mons 3 (państwo belgijskie)

(Sprawa C-168/07) (¹)

(2010/C 11/31)

Język postępowania: francuski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 129 z 9.6.2007.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 25 sierpnia 2009 r. — Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej

(Sprawa C-193/07) (¹)

(2010/C 11/32)

Język postępowania: polski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 199 z 25.8.2007.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 17 września 2009 r. — Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej

(Sprawa C-309/08) (¹)

(2010/C 11/33)

Język postępowania: polski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 247 z 27.9.2008.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 17 września 2009 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-357/08) (¹)

(2010/C 11/34)

Język postępowania: grecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 247 z 27.9.2008.

Postanowienie prezesa piątej izby Trybunału z dnia 23 września 2009 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-397/08) (¹)

(2010/C 11/35)

Język postępowania: portugalski

Prezes piątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 272 z 25.10.2008.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 4 września 2009 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-531/08) ⁽¹⁾

(2010/C 11/36)

Język postępowania: portugalski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 19 z 24.1.2009.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 14 września 2009 r. — Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej

(Sprawa C-174/09) ⁽¹⁾

(2010/C 11/37)

Język postępowania: polski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 167 z 18.7.2009.

SĄD

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 18 listopada 2009 r.
— Scheucher-Fleisch i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-375/04) ⁽¹⁾

(Pomoc państwa — Rolnictwo — System pomocy na rzecz programów jakości w dziedzinie rolno-spożywczej w Austrii — Decyzja o niewnoszeniu zastrzeżeń — Skarga o stwierdzenie nieważności — Status zainteresowanego — Ochrona uprawnień procesowych — Dopuszczalność — Poważne trudności — Wytyczne mające zastosowanie do pomocy państwa w zakresie reklamy)

(2010/C 11/38)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Scheucher-Fleisch GmbH (Ungerdorf, Austria), Tauernfleisch Vertriebs GmbH (Flattach, Austria), Wech-Kärntner Truthahnverarbeitung GmbH (Glanegg, Austria), Wech-Geflügel GmbH (Sankt Andrä, Austria) i Johann Zsifkovic (Wiedeń, Austria) (przedstawiciele: J. Hofer i T. Humer, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: V. Kreuschitz i A. Stobiecka-Kuik, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2004) 2037 wersja ostateczna z dnia 30 czerwca 2004 r. w sprawie pomocy państwa NN 34A/2000 dotyczącej programów jakości oraz znaków „AMA-Biozeichen” i „AMA-Gütesiegel” w Austrii.

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji C(2004) 2037 wersja ostateczna z dnia 30 czerwca 2004 r. w sprawie pomocy państwa NN 34A/2000 dotyczącej programów jakości oraz znaków „AMA-Biozeichen” i „AMA-Gütesiegel” w Austrii.
- 2) Komisja Wspólnot Europejskich pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Scheucher-Fleisch GmbH, Tauernfleisch Vertriebs GmbH, Wech-Kärntner Truthahnverarbeitung GmbH, Wech-Geflügel GmbH i Johanna Zsifkovic.

⁽¹⁾ Dz.U. C 300 z 4.12.2004.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 17 listopada 2009 r.
— MTZ Polyfilms przeciwko Radzie

(Sprawa T-143/06) ⁽¹⁾

(Dumping — Przywóz folii z politereftalanu polietylenu pochodzącej z Indii — Rozporządzenie kończące przegląd okresowy — Zobowiązania do minimalnych cen importowych — Określenie ceny eksportowej — Zastosowanie metody innej niż metoda stosowana w pierwotnym okresie dochodzenia — Wybór podstawy prawnej — Artykuł 2 ust. 8 i ust. 9 oraz art. 11 ust. 3 i ust. 9 rozporządzenia (WE) nr 384/96)

(2010/C 11/39)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: MTZ Polyfilms Ltd (Mumbaj, Indie) (przedstawiciel: adwokat P. De Baere)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J.P. Hix, pełnomocnik, wspierany przez adwokata G. Berrischa)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: N. Khan i K. Talabér-Ritz, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 366/2006 z dnia 27 lutego 2006 r. zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1676/2001 nakładające ostateczne cło antidumpingowe na przywóz folii z politereftalanu polietylenu (PET) pochodzącej między innymi z Indii (Dz.U. L 68, s. 6)

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność rozporządzenia Rady (WE) nr 366/2006 z dnia 27 lutego 2006 r. zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1676/2001 nakładające ostateczne cło antidumpingowe na przywóz folii z politereftalanu polietylenu (PET) pochodzącej między innymi z Indii w zakresie, w jakim nakłada ono cło antidumpingowe na MTZ Polyfilms Ltd.
- 2) Rada Unii Europejskiej pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez MTZ Polyfilms. Komisja Wspólnot Europejskich pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 178 z 29.7.2006.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 19 listopada 2009 r.
— **Torresan przeciwko OHIM — Klosterbrauerei**
Weissenhohe (CANNABIS)

(Sprawa T-234/06) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia — Słowny wspólnotowy znak towarowy CANNABIS — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) i art. 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 7 ust. 1 lit. c) i art. 52 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 207/2009))

(2010/C 11/40)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Giampietro Torresan (Rothenburg, Szwajcaria) (przedstawiciel: G. Recher, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: P. Bullock i O. Montalto, pełnomocnicy)

Drugą stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również, interwenient przed Sądem: Klosterbrauerei Weissenhohe GmbH & Co. KG (Weissenhohe, Niemcy) (przedstawiciel: A. Masetti Zannini de Concina, M. Bucarelli i R. Cartella, adwokaci)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 29 czerwca 2006 r. (sprawa R 517/2005-2) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia pomiędzy Klosterbrauerei Weissenhohe GmbH & Co. KG a Giampietrem Torresanem.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Giampietro Torresan zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 261 z 28.10.2006.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 19 listopada 2009 r.
— **Agencja Wydawnicza Technopol przeciwko OHIM**
(1000)

(Sprawa T-298/06) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego 1000 — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009))

(2010/C 11/41)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. (Częstochowa, Polska) (przedstawiciele: adwokaci V. von Bomhard, A. Renck i T. Dolde)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 7 sierpnia 2006 r. (sprawa R 447/2006-4) dotyczącą rejestracji słownego znaku towarowego 1000 jako wspólnotowego znaku towarowego.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostają oddalona.
- 2) Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 310 z 16.12.2006.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 19 listopada 2009 r.
— **Agencja Wydawnicza Technopol przeciwko OHIM**
(350, 250 i 150)

(Sprawy połączone od T-64/07 do T-66/07) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenia słownych wspólnotowych znaków towarowych 350, 250 i 150 — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009))

(2010/C 11/42)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. (Częstochowa, Polska) (przedstawiciel: radca prawny D. Rządewska)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (przedstawiciele: O. Montalto i K. Zajfert, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Trzy skargi na decyzje Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 21 grudnia 2006 r. (sprawy R 1033/2006-4, R 1034/2006-4 i R 1035/2006-4) dotyczące rejestracji słownych znaków towarowych 350, 250 i 150 jako wspólnotowych znaków towarowych.

Sentencja wyroku

- 1) Skargi zostają oddalone.
- 2) Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 95 z 28.4.2007.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 19 listopada 2009 r. — Agencja Wydawnicza Technopol przeciwko OHIM (222, 333 i 555)

(Sprawy połączone od T-200/07 do T-202/07) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenia słownych wspólnotowych znaków towarowych 222, 333 i 555 — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 40/94 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009])

(2010/C 11/43)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. (Częstochowa, Polska) (przedstawiciel: radca prawny D. Rzażewska)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (przedstawiciele: O. Montalto i K. Zajfert, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Trzy skargi na decyzje Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 22 marca 2007 r. (sprawy R 1276/2006-4, R 1277/2006-4 i R 1278/2006-4) dotyczące rejestracji słownych znaków towarowych 222, 333 i 555 jako wspólnotowych znaków towarowych.

Sentencja wyroku

- 1) Skargi zostają oddalone.
- 2) Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 183 z 4.8.2007.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 19 listopada 2009 r. — Denka International przeciwko Komisji

(Sprawa T-334/07) (¹)

(Środki ochrony roślin — Substancja czynna o nazwie dichlorofos — Niewłączenie do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG — Procedura oceny — Opinia panelu naukowego EFSA — Zarzut niezgodności z prawem — Artykuł 20 rozporządzenia (WE) nr 1490/2002 — Przedstawienie nowych badań i danych w toku procedury oceny — Artykuł 8 rozporządzenia (WE) nr 451/2000 — Artykuł 28 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 — Ochrona uzasadnionych oczekiwań — Proporcjonalność — Równość traktowania — Zasada dobrej administracji — Prawo do obrony — Zasada pomocniczości — Artykuł 95 ust. 3 WE, art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 1 dyrektywy 91/414)

(2010/C 11/44)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Denka International BV (Barneveld, Niderlandy) (przedstawiciele: C. Mereu i K. Van Maldegem, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Doherty i L. Parpala, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2007/387/WE z dnia 6 czerwca 2007 r. dotyczącej niewłączenia dichlorofosu do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG oraz cofnięcia zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające tę substancję (Dz.U. L 145, s. 16).

Sentencja

- (1) Skarga zostaje oddalona.
- (2) Denka International BV pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.

(¹) Dz.U. C 269 z 10.11.2007.

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 25 listopada 2009 r.
— Niemcy przeciwko Komisji**

(Sprawa T-376/07) ⁽¹⁾

(Pomoc państwa — Pomoc na rzecz małych i średnich przedsiębiorstw — Decyzja dotycząca żądania udzielenia informacji w zakresie dwóch systemów pomocy państwa — Uprawnienia kontrolne Komisji na podstawie art. 9 ust. 2 zdanie czwarte rozporządzenia (WE) nr 70/2001)

(2010/C 11/45)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: M. Lumma, J. Möller oraz B. Klein, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: K. Gross oraz B. Martenczuk, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2007) 3226 z dnia 18 lipca 2007 r. dotyczącej żądania przedstawienia informacji w odniesieniu do dwóch systemów pomocy państwa objętych rozporządzeniem Komisji (WE) nr 70/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. [87 WE] i [88 WE] w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.U. L 10, s. 33).

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Republika Federalna Niemiec zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 297 z 8.12.2007.

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 19 listopada 2009 r.
— Agencja Wydawnicza Technopol przeciwko OHIM (100 i 300)**

(Sprawy połączone T-425/07 i T-426/07) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenia graficznych wspólnotowych znaków towarowych 100 i 300 — Oświadczenie o zakresie ochrony — Artykuł 38 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 40/94 [obecnie art. 37 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 207/2009] — Brak charakteru odróżniającego)

(2010/C 11/46)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. (Częstochowa, Polska) (przedstawiciel: radca prawny D. Rzążewska)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (przedstawiciele: O. Montalto i K. Zajfert, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Dwie skargi na decyzje Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 3 września 2007 r. (sprawy R 1274/2006-4 i R 1275/2006-4) dotyczące rejestracji graficznych znaków towarowych 100 i 300 jako wspólnotowych znaków towarowych.

Sentencja wyroku

- 1) Skargi zostają oddalone.
- 2) Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 22 z 26.1.2008.

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 12 listopada 2009 r.
— Spa Monopole przeciwko OHIM — De Francesco Import (Spago)**

(Sprawa T-438/07) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego Spago — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy SPA — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak działania ze szkodą dla renomy — Artykuł 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 207/2009))

(2010/C 11/47)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV (Spa, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci L. De Brouwer, E. Cornu, É. De Gryse, D. Moreau, J. Pagenberg, A. von Mühlendahl i S. Abel)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: B. Schmidt, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również, interwenient przed Sądem: De Francesco Import GmbH (Norymberga, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci D. Terheggen i H. Linder)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 13 września 2007 r. (sprawa R 1285/2006-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy De Francesco Import GmbH a Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV.

Sentencja wyroku

1) Skarga zostaje oddalona.

2) Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 37 z 9.2.2008.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji wydany w dniu 19 listopada 2009 r. — Michail przeciwko Komisji

(Sprawa T-49/08 P) (¹)

(Odwołanie — Odwołanie wzajemne — Służba publiczna — Urzędnicy — Ocena — Sprawozdanie z przebiegu kariery — Ocena za rok 2003 — Przyznanie oceny za zasługi przy braku zadań do wykonania — Krzywda moralna — Obowiązek uzasadnienia spoczywający na Sądzie do spraw Służby Publicznej)

(2010/C 11/48)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Christos Michail (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: C. Meïdanis, avocat)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: J. Currall i K. Herrmann, pełnomocnicy, wspierani przez E. Bourtzalas, avocat)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (druga izba) wydanego w dniu 22 listopada 2007 r. w sprawie F-67/05 Michail przeciwko Komisji (dotychczas nieopublikowany w Zbiorze) zmierzające do uchylenia tego wyroku.

Sentencja

1) Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (druga izba) wydany w dniu 22 listopada 2007 r. w sprawie F-67/05 Michail przeciwko Komisji (dotychczas nieopublikowany w Zborze) zostaje uchylony.

2) Sprawa zostaje przekazana Sądowi do spraw Służby Publicznej do ponownego rozpoznania.

3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

(¹) Dz.U. C 107 z 26.4.2008.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji wydany w dniu 19 listopada 2009 r. — Michail przeciwko Komisji

(Sprawa T-50/08 P) (¹)

(Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Ocena — Sprawozdanie z przebiegu kariery — Ocena za rok 2004 — Obowiązek uzasadnienia spoczywający na Sądzie do spraw Służby Publicznej)

(2010/C 11/49)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Christos Michail (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: C. Meïdanis, avocat)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: J. Currall i K. Herrmann, pełnomocnicy, wspierani przez E. Bourtzalas, avocat)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (druga izba) wydanego w dniu 22 listopada 2007 r. w sprawie F-34/06 Michail przeciwko Komisji (dotychczas nieopublikowany w Zborze) zmierzające do uchylenia tego wyroku.

Sentencja

1) Odwołanie zostaje oddalone.

2) Ch. Michail ponosi koszty własne i zostaje obciążony kosztami poniesionymi przez Komisję Wspólnot Europejskich w ramach postępowania w niniejszej instancji.

(¹) Dz.U. C 128 z 24.5.2008.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 19 listopada 2009 r. — Clearwire Corporation przeciwko OHIM (CLEARWIFI)

(Sprawa T-399/08) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Rejestracja międzynarodowa wskazująca Wspólnotę Europejską — Słowny znak towarowy CLEARWIFI — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 40/94 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009])

(2010/C 11/50)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Clearwire Corporation (Kirkland, Waszyngton, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat G. Konrad)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (przedstawiciel: J. Crespo Carrillo, pełnomocnik)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 30 czerwca 2008 r. (sprawa R 706/2008-1) dotyczącą rejestracji międzynarodowej wskazującej Wspólnotę Europejską oznaczenia CLEARWIFI.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Clearwire Corporation zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 301 z 22.11.2008.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 17 listopada 2009 r. — Apollo Group przeciwko OHMI (THINKING AHEAD)

(Sprawa T-473/08) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego THINKING AHEAD — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009])

(2010/C 11/51)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Apollo Group, Inc. (Phoenix, Arizona, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: A. Link i A. Jaeger-Lenz, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (przedstawiciel: J. Crespo Carrillo, pełnomocnik)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 14 sierpnia 2008 r. (sprawa R 728/2008-2) dotyczącą wniosku o rejestrację oznaczenia słownego THINKING AHEAD jako wspólnotowego znaku towarowego.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Apollo Group, Inc zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 6 z 10.1.2009.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 20 października 2009 r. — Lebard przeciwko Komisji

(Sprawa T-89/06) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Brak interesu prawnego — Niedopuszczalność)

(2010/C 11/52)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Daniel Lebard (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat M de Guillenchmidt)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: początkowo É. Gippini Fournier i F. Amato, następnie É. Gippini Fournier, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Między innymi wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji w sprawie oddalenia, po pierwsze, żądania ponownego zbadania przestrzegania przez spółkę Aventis zobowiązań wynikających z decyzji Komisji z dnia 9 sierpnia 1999 r. w sprawie IV/M.1378 — Hoechst/Rhône-Poulenc oraz, po drugie, żądania wycofania decyzji Komisji z dnia 13 lipca 1999 r. w sprawie IV/M.1517 — Rhodia/Donau Chemie/Albright & Wilson.

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Daniel Lebarad ponosi koszty własne, jak również zostaje obciążony kosztami poniesionymi przez Komisję Wspólnot Europejskich.
- 3) Postępowanie w sprawie złożonego przez Valauret SA wniosku o przystąpienie do sprawy w charakterze interwenienta zostaje umorzone.

(¹) Dz.U. C 131 z 3.6.2006.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 10 listopada 2009 r. — Tiralongo przeciwko Komisji

(Sprawa T-180/08 P) (¹)

(Odwołanie — Służba publiczna — Członkowie personelu tymczasowego — Nieprzedłużenie umowy o pracę na czas określony — Skarga o odszkodowanie — Źródło szkody — Obowiązek uzasadnienia spoczywający na Sądzie do spraw Służby Publicznej)

(2010/C 11/53)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Giuseppe Tiralongo (Ladispoli, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci F. Sciaudone, R. Sciaudone i S. Frazzani)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: J. Currall i D. Martin, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata S. Corongiu)

Przedmiot

Odwołanie od postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (pierwsza izba) z dnia 6 marca 2008 r. w sprawie F-55/07 Tiralongo przeciwko Komisji (dotychczas nieopublikowane w Zbiorze) i mające na celu uchylenie tego postanowienia.

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Giuseppe Tiralongo pokryje własne koszty postępowania, jak również koszty poniesione przez Komisję Wspólnot Europejskich.

(¹) Dz. U C 171 z 5.7.2008.

Skarga wniesiona w dniu 5 października 2009 r. — Evropaiki Dynamiki przeciwko Komisji

(Sprawa T-409/09)

(2010/C 11/54)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciele: N. Korogiannakis i M. Dermizakis, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- nakazanie Komisji zapłaty skarżącej kwoty 2 000 000 EUR, odpowiadającej zyskowi brutto skarżącej (50 % wartości umowy);
- nakazanie Komisji zapłaty skarżącej kwoty 100 000 EUR, odpowiadającej szkodom, jakie poniosła skarżąca wskutek utraty możliwości wykonania umowy;
- obciążenie Komisji poniesionymi przez skarżącą kosztami postępowania i kosztami poniesionymi w związku z wniesieniem skargi, nawet jeśli nie zostanie ona uwzględniona.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej sprawie skarżąca wnosi skargę dotyczącą poza-umownej odpowiedzialności za szkody, jakie jej zdaniem zostały spowodowane w wyniku wydania przez Komisję w dniu 15 września 2004 r. decyzji o nieprzyjęciu oferty przedłożonej przez skarżącą w ramach procedury przetargowej FISH/2004/02 dotyczącej świadczenia usług informatycznych i pokrewnych związanych z systemami informacji Dyrekcji Generalnej ds. Rybołówstwa (¹) oraz o udzieleniu zamówienia innemu oferentowi. W swym wyroku z dnia 10 września 2008 r. (²) Sąd Pierwszej Instancji uznał, że wydając tą decyzję Komisja nie wywiązała się z ciążącego na niej na podstawie art. 100 rozporządzenia finansowego (³) oraz art. 149 jego rozporządzenia wykonawczego obowiązku uzasadnienia. Sąd Pierwszej Instancji nie zajął stanowiska w przedmiocie pozostałych przedstawionych przez skarżącą zarzutów co do prawa.

Skarżąca opiera swe żądania na tym, że w ww. wyroku Sąd uznał, iż komitet oceniający oferty nie wprowadził właściwego rozróżnienia kryteriów zamówienia i wyboru oferenta oraz błędnie ocenił złożoną przez skarżącą ofertę, nie przyjmując jej w bezzasadny sposób.

Następnie skarżąca podnosi te kwestie prawidłowości ww. procedury przetargowej, które zostały podniesione w sprawie T-465/04, lecz Sąd ich ani nie zbadał, ani nie zajął stanowiska w ich sprawie. Skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła zasadę niedyskryminacji i wolnej konkurencji, oraz zasadę dobrej administracji i dochowania należytej staranności, a także popełniła oczywiste błędy w ocenie. Zdaniem skarżącej z tych względów naruszenie przez Komisję prawa wspólnotowego pociągnęło za sobą naruszenie szeregu zasad prawnych.

Ze względu na to, że Sąd stwierdził nieważność decyzji Komisji już po wykonaniu umowy, której dotyczyła ta decyzja, skarżąca żąda odszkodowania za nieprzyznanie jej wykonania tej umowy oraz za utraconą możliwość tego wykonania.

⁽¹⁾ Dz.U. S 73 2004, s. 061407

⁽²⁾ Jeszcze niepublikowany wyrok w sprawie T-465/09 *Evropaiki Dynamiki* przeciwko Komisji.

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. 2002 L 248, s. 1)

**Skarga wniesiona w dniu 19 października 2009 r. —
Dimosia Epicheirisi Ilektrismou A.E. (DEI) przeciwko
Komisji Wspólnot Europejskich**

(Sprawa T-421/09)

(2010/C 11/55)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Dimosia Epicheirisi Ilektrismou A.E. (DEI) (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: P. Anestis, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W dniu 5 marca 2008 r. Komisja wydała decyzję C(2008) 824 w przedmiocie przyznania lub utrzymania w mocy przez Republikę Grecką praw do wydobycia węgla brunatnego dla Dimosia Epicheirisi Ilektrismou A.E. (zwanej dalej „skarżącą”),

w której uznała, że Republika Grecka naruszyła art. 86 ust. 1 WE w związku z art. 82 WE przyznając i utrzymując w mocy na rzecz skarżącej uprzywilejowany dostęp do złóż węgla brunatnego w Grecji, naruszając w ten sposób równość szans przedsiębiorstw w zakresie dostępu do paliw pierwotnych w celu wytwarzania energii elektrycznej i umożliwiając skarżącej utrzymanie lub wzmocnienie jej pozycji dominującej na hurtowym rynku dostaw energii elektrycznej.

Skarżąca zakwestionowała tę decyzję przed Sądem Pierwszej Instancji w drodze skargi zarejestrowanej pod numerem T-169/08; spór ten pozostaje zawisły przed tym sądem.

Celem niniejszej skargi jest stwierdzenie, na podstawie art. 230 ust. 4 WE, nieważności decyzji Komisji z dnia 4 sierpnia 2009 r. C(2009) 6244 (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”) „ustanawiającej szczególne środki w celu naprawienia antykonkurencyjnych skutków naruszeń stwierdzonych w decyzji Komisji z dnia 5 marca 2008 r. w sprawie przyznania lub utrzymania w mocy przez Republikę Grecką praw do wydobycia węgla brunatnego przysługujących przedsiębiorstwu Public Power Corporation S.A [Dimosia Epicheirisi Ilektrismou A.E.]”.

W swym pierwszym zarzucie skarżąca podnosi, że Komisja naruszyła prawo, a także popełniła oczywisty błąd w ocenie okoliczności faktycznych, ponieważ, po pierwsze, w błędny sposób określiła ona rynki właściwe, nie uwzględniając tego, że, w zakresie paliw potrzebnych do wyprodukowania energii elektrycznej, węgiel brunatny konkuruje z innymi mogącymi go zastąpić paliwami, takimi jak gaz ziemny, które wchodzą zatem w skład tego samego rynku; po drugie, instytucja ta w niewłaściwy sposób oceniła geograficzny zasięg rynku dostaw węgla brunatnego służącego w Grecji do produkcji energii elektrycznej, podczas gdy rynek dostaw węgla brunatnego powinien obejmować swym zasięgiem całe Bałkany.

W swym drugim zarzucie skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja narusza prawo i jest obciążona oczywistym błędem w ocenie okoliczności faktycznych w zakresie dotyczącym konieczności zastosowania środków zaradczych. Po pierwsze, skarżąca podnosi, że Komisja popełniła błąd, ponieważ przy określaniu tych środków zaradczych nie uwzględniła ona argumentów prawnych i okoliczności faktycznych podniesionych w trakcie postępowania administracyjnego i postępowania w przedmiocie stwierdzenia nieważności decyzji z marca 2008 r. Po drugie, skarżąca podnosi, że Komisja niesłusznie odrzuciła przedstawione przez DEI nowe okoliczności związane z dodatkowym otwarciem hurtowego rynku dostaw energii elektrycznej ze względu na to, iż nie stanowią one jakoby nowych istotnych okoliczności faktycznych. Po trzecie, w opinii skarżącej zaskarżona decyzja została oparta na błędnych obliczeniach ilości węgla brunatnego, jakie należy dostarczyć konkurentom, aby zaradzić rzekomo popełnionemu naruszeniu.

W swym drugim zarzucie skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja nie spełnia wymogów prawidłowego uzasadnienia, powtarzając jedynie w pokrótce niektóre z argumentów przedstawionych przez skarżącą w trakcie postępowania administracyjnego, nie obalając ich jednak. Podobnie, uzasadnienie decyzji w zakresie dotyczącym geograficznego zasięgu rynku węgla brunatnego nie umożliwia jej adresatowi rozumienia wyciągniętych ostatecznie w tym względzie przez pozwaną wniosków. Skarżąca twierdzi wreszcie, że w decyzji nie został wskazany powód, dla którego wielkość 40 % została uznana za tą część nadających się do wydobycia znanych złóż węgla brunatnego, do której powinni mieć dostęp konkurenci DEI.

Wreszcie, w swym czwartym zarzucie skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja narusza zasady swobody umów i proporcjonalności. Ze względu na to, że Komisja zakazuje niej przedsiębiorstwom prywatnym, które w przyszłości nabędą w drodze procedury przetargowej prawa do wydobycia złóż w miejscowościach Drama, Elassona, Végora i Vévi, sprzedawania DEI wydobytego węgla brunatnego, ogranicza ona w automatyczny i nieproporcjonalny sposób swobodę zawierania umów przez skarżącą i osoby trzecie. Ponadto, w kontekście istotnych zmian, które świadczą o stopniowym otwieraniu się greckiego rynku energii elektrycznej, wykluczenie DEI z procedury przetargu na przyznanie wszelkich nowych praw do wydobycia węgla brunatnego i ograniczenie w nieuzasadniony sposób jej działalności jako przedsiębiorstwa stanowią środki, które nie są konieczne i które są nieproporcjonalne w stosunku do rzekomo popełnionego naruszenia.

Skarga wniesiona w dniu 21 października 2009 r. — Bayerische Asphalt-Mischwerke przeciwko OHIM — Koninklijke BAM Groep (bam)

(Sprawa T-426/09)

(2010/C 11/56)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bayerische Asphaltmischwerke GmbH & Co. KG für Straßenbaustoffe (Hofolding, Niemcy) (przedstawiciele: adwokat i solicitor R. Kunze i adwokat G. Würtenberger)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Koninklijke BAM Groep NV (Bunnik, Niderlandy)

Żądania strony skarżące

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 11 sierpnia 2009 r. w sprawie R 1005/2008-2 w zakresie, w jakim oddalono w niej sprzeciw w odniesieniu do kategorii „rury sztywne niemetalowe stosowane w budownictwie; konstrukcje przenośne; pomniki niemetalowe; budownictwo; naprawy; naprawa i konserwacja”;
- uwzględnienie sprzeciwu wobec rozpatrywanego wspólnotowego znaku towarowego także dla kategorii „rury sztywne niemetalowe stosowane w budownictwie; konstrukcje przenośne; pomniki niemetalowe; budownictwo; naprawy; naprawa i konserwacja”;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Koninklijke BAM Groep NV

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „bam” dla towarów i usług należących do klas 6, 19, 37 i 42

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: zarejestrowany w Niemczech graficzny znak towarowy „bam” dla towarów z klas 7 i 19

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: częściowe uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009 ze względu na nieuznanie przez Izbę Odwoławczą, że istnieje podobieństwo między z jednej strony towarami i usługami objętymi rozpatrywanym wspólnotowym znakiem towarowym a z drugiej strony towarami objętymi znakiem towarowym, na który powołano się w sprzeciwie; nadużycie władzy ze względu na to, że Izba Odwoławcza wykroczyła poza kompetencje; naruszenie art. 75 rozporządzenia Rady nr 207/2009 ze względu na to, że Izba Odwoławcza nie rozpatrzyła w sposób wszechstronny argumentów strony skarżącej przedłożonych w uzasadnieniu odwołania; naruszenie art. 63 ust. 1 rozporządzenia Rady nr 207/2009 ze względu na mylne ograniczenie przez Izbę Odwoławczą zakresu ochrony rozpatrywanego wspólnotowego znaku towarowego i tym samym błędne nieuwzględnienie wszystkich istotnych czynników.

**Skarga wniesiona w dniu 22 października 2009 r. —
Berenschot Groep przeciwko Komisji**

(Sprawa T-428/09)

(2010/C 11/57)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Berenschot Groep BV (Utrecht, Niderlandy)
(przedstawiciel: B. O'Connor, solicitor)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uznanie skargi za dopuszczalną;
- stwierdzenie nieważności niezawierającej uzasadnienia decyzji Komisji z dnia 11 sierpnia 2009 r., w której oferty złożonej przez skarżącą nie zaliczono do siedmiu najkorzystniejszych pod względem gospodarczym ofert, a w związku z tym wyeliminowano konsorcjum, którym kierowała skarżąca, z postępowania przetargowego prowadzonego pod nazwą „Wielokrotna umowa ramowa dotycząca krótkoterminowego świadczenia usług leżących w wyłącznym interesie państw trzecich korzystających z zewnętrznej pomocy Komisji Europejskiej”;
- zbadanie przebiegu procedury przetargowej oraz staranności kontroli oferentów podejrzanych o oszustwo;
- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 21 października 2009 r.;
- zastosowanie wszelkich dodatkowych środków, jakie Sąd uzna za stosowne;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej sprawie skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności wydanej przez pozwaną decyzji o odrzuceniu oferty złożonej przez konsorcjum, w którym uczestniczyła skarżąca, w odpowiedzi na zaproszenie do składania ofert w otwartym przetargu (EuropAid/127054/C/SER/multi) na świadczenie usług na podstawie „Wielokrotnej umowy ramowej dotyczącej krótkoterminowego świadczenia usług leżących w wyłącznym interesie państw trzecich korzystających z zewnętrznej pomocy Komisji Europejskiej”⁽¹⁾. Ponadto skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 21 października 2009 r., w której udzielono częściowego dostępu do sprawozdań z oceny, dotyczących tego postępowania przetargowego.

W uzasadnieniu swych żądań skarżąca podnosi następujące zarzuty.

Po pierwsze skarżąca twierdzi, że komisja przetargowa nie oceniła należycie ekspertów wskazanych w ofercie skarżącej. Według niej komisja przetargowa popełniła oczywisty błąd w ocenie polegający na tym, że eksperci konsorcjum, którym

kierowała skarżąca, zostali ocenieni w sposób nieadekwatny. Ponadto skarżąca twierdzi, że komisja przetargowa oraz Komisja nie przedstawiły żadnych wyjaśnień w przedmiocie systemu oceny poszczególnych życiorysów, ani też nie wyjaśniły, dlaczego eksperci skarżącej uzyskali tak niski wynik oceny. Okoliczność, że przy dokonywaniu oceny komisja przetargowa nie posłużyła się obiektywnymi kryteriami oznacza, że Komisja nie zapewniła poszanowania zasad równego traktowania oferentów, przejrzystości, uczciwej konkurencji i dobrej administracji. Ten brak informacji nie został usunięty w przedstawionym przez Komisję w dniu 21 października 2009 r. sprawozdaniu z oceny, gdyż ograniczono się w nim do przedstawienia końcowych wyników uzyskanych przez skarżącą.

Po drugie skarżąca podnosi, że Komisja naruszyła art. 7 ust. 1 rozporządzenia 1049/2001⁽²⁾ przez to, że nie ustosunkowała się do wniosku skarżącej o udzielenie dostępu do dokumentów w granicach czasowych wyznaczonych w tym przepisie. Skarżąca twierdzi także, że Komisja naruszyła zasadę dobrej administracji, ponieważ sprawozdanie z oceny nie zostało przedstawione na tyle wcześnie, by umożliwić skarżącej właściwe korzystanie z uprawnień wynikających z art. 230 WE.

Po trzecie skarżąca utrzymuje, że Komisja nie wypełniła zobowiązań wynikających z art. 94 rozporządzenia finansowego⁽³⁾ oraz decyzji 2008/2008/969⁽⁴⁾ przez to, że nie wykluczając z omawianego postępowania przetargowego oferentów podejrzanych o popełnienie oszustwa, nie podjęła działań zmierzających do ochrony integralności wspólnotowego budżetu.

⁽¹⁾ Dz.U. 2008/S 90-121428

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, Dz.U. 2001, L 145, s. 43

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. 2002, L 248, s. 1)

⁽⁴⁾ Decyzja Komisji z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie systemu wczesnego ostrzegania do użytku urzędników zatwierdzających Komisji oraz agencji wykonawczych (Dz.U. L 2008, 344, s. 125)

**Skarga wniesiona w dniu 22 października 2009 r. —
GL2006 Europe przeciwko Komisji i OLAF**

(Sprawa T-435/09)

(2010/C 11/58)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: GL2006 Europe Ltd (Birmingham, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: M. Gardenal i E. Belinguier-Raiz, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich i Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF)

Żądania strony skarżącej

- uznanie, że przeprowadzona przez Komisję w grudniu 2008 r. kontrola na miejscu, wersja robocza sprawozdania z audytu i jego wersja ostateczna, sporządzone przez Komisję odpowiednio w dniach 19 grudnia 2008 r. i 25 marca 2009 r., wersja ostateczna decyzji w sprawie, zawartej przez Komisję w piśmie z dnia 10 lipca 2009 r., w której to decyzji Komisja przewiduje zakończenie dwóch projektów, w których GL2006 Europe Ltd uczestniczyła, a także noty debetowe z dnia 7 sierpnia 2009 r., zgodnie z którymi GL2006 Europe Ltd ma zapłacić Komisji łączną kwotę 2 258 456,31 EUR, są niezgodne z prawem i stwierdzenie ich nieważności;
- tytułem ewentualnym lub uzupełniającym, uznanie, że dotyczące istoty sprawy twierdzenia Komisji są bezzasadne;
- uznanie, że przeprowadzona przez Komisję kontrola na miejscu, sporządzone przez nią sprawozdania z audytu oraz wydana przez nią decyzja pozostają bez wpływu na ważność wspólnotowych umów, których stroną była GL2006 Europe Ltd;
- uznanie tych umów za ważne;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W drodze niniejszej skargi, opartej na klauzuli arbitrażowej, skarżąca kwestionuje zgodność z prawem decyzji wydanej przez Komisję w dniu 10 lipca 2009 r. i wypowiedzianej, w efekcie sporządzenia przez OLAF sprawozdania z audytu, dwie umowy zawarte ze skarżącą w ramach wspólnotowych programów badań i rozwoju technologicznego. Skarżąca kwestionuje również zgodność z prawem wystawionych przez Komisję w dniu 6 sierpnia 2009 r., w efekcie sporządzenia przez OLAF tego samego sprawozdania z audytu, not debetowych na zwrot zaliczek wypłaconych przez Komisję na dwanaście projektów, w których uczestniczyła skarżąca i które były przedmiotem przeprowadzonego dochodzenia.

Skarżąca podnosi na poparcie swych żądań następujące argumenty:

Po pierwsze, twierdzi ona, że przeprowadzona przez Komisję kontrola na miejscu była niezgodna z prawem z następujących przyczyn: przeprowadzono ją bez uprzedzenia; trwała ona, uwzględniając wagę ostatecznej decyzji, zbyt krótko; w niewystarczającym stopniu uwzględniono w niej mające znaczenie aspekty sprawy, Komisja naruszyła prywatność skarżącej oraz popełniła błąd dotyczący podstawy prawnej, ponieważ sporządzone sprawozdanie z kontroli powołuje się na nieobowiązujące już rozporządzenie.

Po drugie, skarżąca twierdzi, że sprawozdanie z audytu cechuje się pewnymi nieprawidłowościami, takimi jak brak uzasadnienia, ponieważ zostało ono sporządzone na podstawie niepełnej kontroli na miejscu, oraz takimi jak brak związku pomiędzy przeprowadzoną analizą i wyciągniętym w decyzji ostatecznym wnioskiem, które to nieprawidłowości skutkują naruszeniem przysługujących skarżącej praw podstawowych takich, jak przyjęcie w stosunku do niej domniemania niewinności.

Po trzecie, skarżąca twierdzi, że wydanej przez Komisję decyzji ostatecznej brak jest jasności w zakresie dotyczącym przewidzianej sankcji, ponieważ przewiduje ona wypowiedzenie dwóch umów, podczas gdy wystawione noty debetowe dotyczą dwunastu umów. Podnosi ona także, że ta decyzja ostateczna nie została prawidłowo podana do wiadomości skarżącej.

Wreszcie, skarżąca wnosi żądanie związane z dotyczącymi istoty sprawy twierdzeniami Komisji, powoływanymi przez nią celem wypowiedzenia umów i zażądania zwrotu wypłaconych skarżącej zaliczek. W opinii skarżącej te przedstawione przez Komisję w jej decyzji argumenty są bezzasadne i instytucja ta dochodzi na ich podstawie do wniosków przeciwnych do tych, jakie wyciągnięto w sprawozdaniu z audytu za 2007 r.

Skarga wniesiona w dniu 29 października 2009 r. — Dufour przeciwko EBC

(Sprawa T-436/09)

(2010/C 11/59)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Julien Dufour (Jolivet, Francja) (przedstawiciel: adwokat I. Schoenacker Rossi)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności, utrzymanej w mocy przez Zarząd Europejskiego Banku Centralnego w piśmie z dnia 2 września 2009 r., odmowy udzielenia J. Dufourowi dostępu do baz danych, które umożliwiły sporządzenie sprawozdań w sprawie zatrudnienia i mobilności personelu;
- w konsekwencji, nakazanie Europejskiemu Bankowi Centralnemu udostępnienia J. Dufourowi wszystkich baz danych, które umożliwiły sporządzenie sprawozdań w sprawie zatrudnienia i mobilności personelu;

- obciążenie Europejskiego Banku Centralnego obowiązkiem zapłaty kwoty 5 000 EUR tytułem odszkodowania przy wzięciu pod uwagę odniesionej przez skarżącego krzywdy;
- obciążenie Europejskiego Banku Centralnego całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W drodze niniejszej skargi skarżący wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiego Banku Centralnego z dnia 2 września 2009 r., w której odmówiono mu dostępu do baz danych, które umożliwiły sporządzenie sprawozdania w sprawie zatrudnienia i mobilności personelu w latach 1999-2009, którego to dostępu skarżący żądał w ramach przygotowywania swojej pracy doktorskiej. Skarżący żąda również przyznania mu odszkodowania w związku z opóźnieniami w przygotowywaniu pracy doktorskiej.

Celem uzasadnienia skargi podnosi on, że uzasadnienie odmowy przyznania mu dostępu do dokumentów, o które chodzi było niezgodne z prawem, gdyż jego podstawę stanowiły okoliczności, które nie zostały uzasadnione i nie są przewidziane w decyzji BCE/2004/3 Europejskiego Banku Centralnego z dnia 4 marca 2004 r. dotyczącej dostępu społeczeństwa do dokumentów Europejskiego Banku Centralnego⁽¹⁾, przyjętej w celu wprowadzenia w życie rozporządzenia nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji⁽²⁾ a także opierało się o błędne założenie, zgodnie z którym niewydrukowana elektroniczna wersja baz danych ma charakter „dokumentu”. Wreszcie, Europejski Bank Centralny, zdaniem skarżącego nie miał prawa powołać się wobec niego na trudności napotkane w kontekście udostępniania dokumentów.

⁽¹⁾ Dz. U. L 80, s. 42.

⁽²⁾ Dz. U. L 145, s. 43.

Skarga wniesiona w dniu 19 października 2009 r. — Oyster Cosmetics przeciwko OHIM — Kadabell (OYSTER COSMETICS)

(Sprawa T-437/09)

(2010/C 11/60)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Oyster Cosmetics SpA (Castiglione delle Stiviere, Włochy) (przedstawiciele: A. Perani i P. Pozzi, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Drugą stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Kadabell GmbH & Co. KG (Lenzkirch, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 5 sierpnia 2009 r. w sprawie R 1367/2008-1;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Oyster Cosmetics SpA

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „OYSTER COSMETICS” dla towarów z klasy 3

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Kadabell GmbH & Co. KG

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: graficzny wspólnotowy znak towarowy „KADUS OYSTRA AUTO STOP PROTECTION” dla towarów z klasy 3

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009, gdyż Izba Odwoławcza błędnie stwierdziła, że istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w przypadku rozpatrywanych znaków towarowych.

Skarga wniesiona w dniu 23 października 2009 r. — Purvis przeciwko Parlamentowi

(Sprawa T-439/09)

(2010/C 11/61)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: John Robert Purvis (Saint-Andrews, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis i É. Marchal)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji przyjętych przez Prezydium Parlamentu w dniu 9 marca 2009 r. i w dniu 1 kwietnia 2009 r., które są niezgodne z prawem w zakresie w jakim wprowadzają zmiany w systemie uzupełniających świadczeń emerytalnych i uchylają możliwość szczególnych sposobów zapłaty uzupełniających świadczeń emerytalnych posłom lub byłym posłom Parlamentu Europejskiego, którzy dobrowolnie przystąpili do tego uzupełniającego systemu świadczeń emerytalnych;
- stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu z dnia 7 sierpnia 2009 r. odmawiającej zapłaty skarżącemu emerytury w formie pieniężnej w części odpowiadającej jej 25 %;
- obciążenie Parlamentu kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga skierowana jest przeciwko decyzji Parlamentu z dnia 7 sierpnia 2009 r. wydanej w ramach wykonania przepisów dotyczących uzupełniającego systemu świadczeń emerytalnych (dobrowolnego), o którym mowa w załączniku VIII przepisów dotyczących zwrotu kosztów i diet posłów Parlamentu Europejskiego, ze zmianami wprowadzonymi decyzją Parlamentu z dnia 9 marca 2009 r., ponieważ w decyzji tej oddalono wniosek skarżącego o przekazywanie mu uzupełniającego świadczenia emerytalnego częściowo w formie pieniężnej (25 %) i częściowo w formie renty poczynając od sierpnia 2009 r.

W celu merytorycznego uzasadnienia skargi skarżący podnosi cztery zarzuty:

- naruszenie praw nabytych przez niego i zasady uzasadnionych oczekiwań;
- naruszenie ogólnych zasad równego traktowania i proporcjonalności;
- naruszenie art. 29 przepisów dotyczących zwrotu kosztów i diet posłów Parlamentu Europejskiego, który stanowi, że kwestorzy i sekretarz generalny czuwają nad wykładnią i ścisłym stosowaniem tych przepisów;
- naruszenie dobrej wiary przy wykonywaniu umowy i nieważności klauzuli dotyczących warunków całkowicie zależnych od woli jednej ze stron.

Skarga wniesiona w dniu 4 listopada 2009 r. — Agriconsulting Europe przeciwko Komisji

(Sprawa T-443/09)

(2010/C 11/62)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Agriconsulting Europe SA (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: F. Sciaudone, adwokat, R. Sciaudone, adwokat, A. Neri, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji.
- zasądzenie od Komisji odszkodowania tytułem naprawienia szkody.
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżącą w niniejszej sprawie jest spółka będąca liderem w zakresie doradztwa administracyjnego i technicznego w odniesieniu do projektów rozwoju międzynarodowego. Wnosi ona skargę na decyzję Komisji dotyczącą udzielenia zamówienia na część 11 w ramach ogłoszenia EuropeAid/127054/C/SER/multi (Dz.U. S 128 z dnia 4 lipca 2008 r.), na mocy której oferta przedłożona przez konsorcjum, którego była ona liderem nie została uwzględniona wśród sześciu ofert najbardziej korzystnych ekonomicznie i na mocy której ta część zamówienia została udzielony innym oferentom.

Na poparcie wniosku o stwierdzenie nieważności skarżąca podnosi następujące zarzuty:

- zniekształcenie dowodów i okoliczności faktycznych. Zaskarżona decyzja odrzuciła ofertę skarżącej z uwagi na fakt, że „oświadczenia o wyłączności” trzech ekspertów przedstawione w jej ofercie były zawarte również w innych ofertach i w związku z tym oferty te powinny być wykluczone z oceny. Wniosek ten jest błędny, gdyż nie uwzględnia uwag ekspertów, kwestionujących niektóre z tych oświadczeń lub wskazujących wręcz na ich niezgodność z prawdą;
- błędna interpretacja skutków jakie należało przypisać w związku z niezachowaniem „oświadczenia o wyłączności” i naruszenie zasady pewności prawa w zakresie w jakim pozwana zastosowała wobec wszystkich ofert sankcję przewidzianą w przypadku podpisania kilku oświadczeń o wyłączności z pominięciem roli i odpowiedzialności spółki lub eksperta;
- naruszenie wymogów prawnych, zasady dobrej administracji i zasady proporcjonalności gdyż pozwana nie skorzystała z przysługującego jej uprawnienia w zakresie żądania wyjaśnień wobec niejasności dotyczących jednego z elementów oferty przed stwierdzeniem wystąpienia nieprawidłowości mogących wpłynąć na ważność oferty;

Skarżąca, która podnosi również naruszenie obowiązku uzasadnienia, żąda ponadto odszkodowania tytułem naprawienia szkody w związku z odpowiedzialnością pozaumowną, wyrządzonej bezprawnym działaniem lub pomocniczo, działaniem zgodnym z prawem.

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009] z powodu braku prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych.

Skarga wniesiona w dniu 29 października 2009 r. — La City przeciwko OHIM — Bücheler i Ewert (citydogs)

(Sprawa T-444/09)

(2010/C 11/63)

Język skargi: francuski

Strony

Strona skarżąca: La City (La Courneuve, Francja) (przedstawiciel: adwokat S. Bénoliel-Claux)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą byli również: Andreas Bücheler i Konstanze Ewert (Engelskirchen, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM) z dnia 5 sierpnia 2009 r. w sprawie nr R 233/2008-1;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Andreas Bücheler i Konstanze Ewert

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „citydogs” dla towarów z klas 16, 18 i 25 (zgłoszenie nr 4 692 381)

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: zarejestrowany we Francji słowny znak towarowy „CITY” dla towarów należących do klas 9, 14, 18 i 25, przy czym sprzeciw został wniesiony przeciw rejestracji dla klas 18 i 25

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: uchylene zaskarżonej decyzji i oddalenie sprzeciwu

Skarga wniesiona w dniu 6 listopada 2009 r. — Simba Toys przeciwko OHIM — Seven Towns (Trójwymiarowe przedstawienie zabawki w kształcie sześcianu)

(Sprawa T-450/09)

(2010/C 11/64)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Simba Toys GmbH & Co. KG (Fürth, Niemcy) (przedstawiciel: O. Ruhl, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Drugą stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Seven Towns Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 1 września 2009 r. w sprawie R 1526/2008-2; oraz

— obciążenie OHIM i Seven Towns Ltd kosztami postępowania przed Izbą Odwoławczą w postępowaniu odwoławczym oraz kosztami poniesionymi przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: trójwymiarowe przedstawienie zabawki w kształcie sześcianu dla towarów wspólnotowego klasy 28

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Seven Towns Ltd

Strona wnosząca o unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego: Simba Toys GmbH & Co. KG

Decyzja Wydziału Unieważnień: odrzucenie wniosku o unieważnienie

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b), c) i e) rozporządzenia Rady 207/2009 poprzez dokonanie nieprawidłowej oceny przez Izbę Odwoławczą bezwzględnej podstawy odmowy rejestracji przedstawionej przez stronę skarżącą; naruszenie art. 75 rozporządzenia Rady nr 207/2009 gdyż Izba Odwoławcza nie uzasadniła, dlaczego nie uwzględniła podstawy odmowy rejestracji znaku z art. 7 ust. 1 lit. c) tego rozporządzenia; naruszenie art. 76 ust. 1 rozporządzenia Rady nr 207/2009, gdyż Izba Odwoławcza nie ustaliła w pełni właściwości znaku towarowego stanowiącego przedmiot wniosku o unieważnienie i nie uwzględniła niektórych właściwości tego znaku towarowego.

**Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej
wydanego w dniu 10 września 2009 r. w sprawie F-9/08,
Rosenbaum przeciwko Komisji, wniesione w dniu 11
listopada 2009 r. przez Eckeharda Rosenbauma**

(Sprawa T-452/09 P)

(2010/C 11/65)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Eckehard Rosenbaum (Bonn, Niemcy)
(przedstawiciel: adwokat H.-J. Rüber)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich i Rada Unii Europejskiej

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 10 września 2009 r. w sprawie Rosenbaum przeciwko Komisji;
- stwierdzenie nieważności decyzji strony pozwanej w pierwszej instancji z dnia 13 lutego 2007 r. w przedmiocie zaszeregowania służbowego;
- nakazanie stronie pozwanej w pierwszej instancji dokonania zaszeregowania służbowego wnoszącego odwołanie w sposób pozbawiony dyskryminacji i odpowiadający jego doświadczeniu zawodowemu oraz podjęcia dalszych niezbędnych środków wynikających z wyroku;
- obciążenie strony pozwanej w pierwszej instancji całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Odwołanie jest skierowane przeciwko wyrokowi Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 10 września 2009 r. w sprawie F-9/08 Rosenbaum przeciwko Komisji, w drodze którego skarga wnoszącego odwołanie została oddalona.

Wnoszący odwołanie podnosi, w celu jego uzasadnienia, w pierwszej kolejności okoliczność, że Sąd do spraw Służby Publicznej nie przeprowadził pełnej analizy pierwszego zarzutu skargi. Dalej podnosi on, że Sąd do spraw Służby Publicznej naruszył prawo odrzucając trzy pozostałe zarzuty skargi, ponieważ w przeciwieństwie do przekonania Sądu mogły one doprowadzić do stwierdzenia nieważności zaskarżonego środka. Wreszcie wnoszący odwołanie twierdzi, że brak konkursów na wyższe stanowiska ma znaczenie dla kwestii zgodności z prawem zaskarżonej decyzji i zatem nieuwzględnienie przedstawionych w tym względzie dowodów jest niezgodne z prawem.

**Skarga wniesiona w dniu 13 listopada 2009 r. —
Westfälisch Lippischer Sparkassen- und Giroverband
przeciwko Komisji**

(Sprawa T-457/09)

(2010/C 11/66)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Westfälisch Lippischer Sparkassen- und Giroverband (Münster, Niemcy) (przedstawiciele: A. Rosenfeld i I. Liebach, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 12 maja 2009 r. dotyczącej pomocy państwa C-43/2008 (ex N 390/2008), którą Niemcy zamierzają udzielić na rzecz restrukturyzacji WestLB AG, decyzja notyfikowana jako dokument nr C(2009) 3900;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca kwestionuje decyzję Komisji z dnia 12 maja 2009 r. dotyczącą pomocy państwa C-43/2008 (ex N 390/2008), którą Niemcy zamierzają udzielić na rzecz restrukturyzacji WestLB AG, decyzja notyfikowana jako dokument nr C(2009) 3900. W decyzji tej Komisja uznała, że zgłoszona pomoc państwa, która ma mieć postać gwarancji państwowej w wysokości 5 miliardów EUR jest — z zastrzeżeniem niektórych warunków — niezgodna ze wspólnym rynkiem. W uzasadnieniu skargi o stwierdzenie nieważności strona skarżąca, która posiada udziały w WestLB AG, podnosi następujące zarzuty:

- naruszenie zasady kolegalności ustanowionej w art. 219 WE ze względu na to, że zaskarżona decyzja nie została przyjęta przez Komisję jako organ właściwy rzeczowo, ale przez komisarza ds. konkurencji;
- naruszenie art. 87 ust. 1 WE ze względu na to, że nie wykazano istnienia okoliczności faktycznych prowadzących do zakłócenia konkurencji;
- niewłaściwe zastosowanie art. 87 ust. 3 lit. b) drugi przypadek WE ze względu na to, że w zaskarżonej decyzji nie uwzględniono ani okoliczności faktycznych, ani treści czy struktury tego przepisu, że decyzja ta nie prowadzi do zrównoważenia interesów i do zbadania proporcjonalności, mimo że podjęcie tych działań jest niezbędne, że decyzja ta zawiera pod wieloma względami błędy w ocenie i w zakresie uznania oraz że określa ona nieproporcjonalne warunki;
- naruszenie zasady proporcjonalności;
- naruszenie obowiązku zapewnienia poszanowania zasady równego traktowania ze względu na to, że zaskarżona decyzja traktuje w sposób nierówny WestLB AG i jej akcjonariuszy w porównaniu z decyzjami wydanymi przed trwającym obecnie kryzysem finansowym i w porównaniu z decyzjami podjętymi w jego ramach;
- naruszenie art. 295 WE ze względu na to, że warunek dotyczący rezygnacji z pozycji właściciela, zajmowanej do tej pory, stanowi naruszenie prawa akcjonariuszy WestLB AG do poszanowania własności, które to prawo jest zagrożone i chronione przez Niemcy;
- naruszenie art. 7 ust. 4 rozporządzenia WE nr 659/1999 ⁽¹⁾, który nie stanowi wystarczająco precyzyjnej podstawy normatywnej dla takiej interwencji;
- naruszenie obowiązku uzasadnienia przewidzianego w art. 253 WE.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. [88 WE] (Dz.U. L 83, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 13 listopada 2009 r.– Slovak Telekom a.s. przeciwko Komisji

(Sprawa T-458/09)

(2010/C 11/67)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Slovak Telekom a.s. (Bratysława, Republika Słowacka) (przedstawiciele: M. Maier, L. Kjølbye i D. Geradin, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejszym skarżąca zwraca się o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2009) 6840 z dnia 3 września 2009 r. nakazującej jej, na podstawie art. 18 ust. 3 oraz art. 24 ust. 1 rozporządzenia Rady nr 1/2003 ⁽¹⁾, dostarczenie informacji w ramach sprawy COMP/39523 — Slovak Telekom, dotyczącej postępowania na podstawie art. 82 WE; w przypadku niespełnienia sformułowanych w niej żądań decyzja ta przewiduje nałożenie kar pieniężnych.

Na poparcie swego żądania skarżąca przedstawia następujące argumenty:

Po pierwsze, skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem art. 18 ust. 3 rozporządzenia nr 1/2003 w odniesieniu do informacji dotyczących okresu poprzedzającego przystąpienie Republiki Słowackiej do UE. Skarżąca stoi na stanowisku, że przed tym przystąpieniem Komisja nie miała uprawnień do stosowania prawa wspólnotowego w odniesieniu do działań, które miały miejsce na terytorium Republiki Słowackiej, a zatem nie może ona korzystać z przyznanych jej w tym artykule uprawnień dochodzeniowych, aby uzyskać dotyczące tego samego okresu informacje.

Po drugie, skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja narusza zasadę sprawiedliwego procesu, o której mowa w art. 41 ust. 1 Karty Praw Podstawowych. Przeprowadzone przez Komisję dochodzenie w przedmiocie zachowania skarżącej w okresie, kiedy prawo wspólnotowe nie znajdowało zastosowania w stosunku do skarżącej, która nie miała obowiązku go przestrzegać, może wyrządzać jej ostatniej szkodę.

Po trzecie, skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja narusza zasadę proporcjonalności znajdującej wyraz w art. 18 ust. 3 rozporządzenia nr 1/2003, zgodnie z którym Komisja może żądać od przedsiębiorstw dostarczenia jej wszelkich niezbędnych informacji. Skarżąca podnosi w tym względzie, że Komisja nie wykazała istnienia koniecznego związku pomiędzy żądanymi przez nią informacjami dotyczącymi okresu sprzed przystąpienia a rzekomo niezgodnym z prawem zachowaniem po dniu 1 maja 2004 r. W opinii skarżącej wynika z tego, że Komisja nie potrzebuje informacji i dokumentów dotyczących okresu sprzed przystąpienia do tego, aby ocenić, czy zachowanie skarżącej po tym przystąpieniu jest zgodne z prawem wspólnotowym.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu, Dz.U. L 1, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 17 listopada 2009 r. — Storck przeciwko OHIM — RAI (Ragolizia)

(Sprawa T-462/09)

(2010/C 11/68)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: August Storck KG (Berlin, Niemcy) (przedstawiciele: I. Rohr, P. Goldenbaum i T. Melchert, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Radiotelevisione italiana SpA (RAI) (Rzym, Włochy)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 8 września 2009 r. (R 1779/2008-4);
- obciążenie OHIM kosztami postępowania;
- w razie uczestnictwa Radiotelevisione italiana SpA (RAI) w postępowaniu w charakterze interwenienta obciążenie jej kosztami własnymi.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „Ragolizia” dla towarów z klasy 30 (zgłoszenie nr 5 201 835)

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Radiotelevisione italiana SpA (RAI)

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny wspólnotowy znak towarowy nr 4 771 762 „FAVOLIZIA”

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu i odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 ⁽¹⁾ ze względu na to, że w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 20 listopada 2009 r. — Herm. Sprenger przeciwko OHIM — Kieffer Sattlerwarenfabrik (Kształł strzemienia)

(Sprawa T-463/09)

(2010/C 11/69)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Herm. Sprenger GmbH & Co. KG (Iserlohn, Niemcy) (przedstawiciel: V. Schiller, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Georg Kieffer Sattlerwarenfabrik GmbH (Monachium, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 4 września 2009 r. w postępowaniu w sprawie odwołania R 1614/2008-4;
- oddalenie wniosku złożonego przez Georg Kieffer Sattlerwarenfabrik GmbH o unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego nr 1 599 620 skarżącej;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: trójwymiarowy wspólnotowy znak towarowy nr 1 599 620 dla towarów należących do klasy 6

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: strona skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego: Georg Kieffer Sattlerwarenfabrik GmbH

Decyzja Wydziału Unieważnień: oddalenie wniosku o unieważnienie

Decyzja Izby Odwoławczej: uchylenie decyzji Wydziału Unieważnień i unieważnienie rozpatrywanego wspólnotowego znaku towarowego

Podniesione zarzuty:

naruszenie art. 52 ust. 1 lit. a) w związku z art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 207/2009⁽¹⁾ ze względu na błędne zaprzeczenie istnienia pierwotnego charakteru odróżniającego;

naruszenie art. 52 ust. 1 lit. a) i art. 52 ust. 2 w związku z art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 207/2009 ze względu na błędne uznanie, że sporny znak towarowy nie uzyskał charakteru odróżniającego w wyniku używania;

naruszenie art. 76 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 207/2009 ze względu na niezbadanie w wymagany sposób istotnych okoliczności;

naruszenie art. 83 pierwsze rozporządzenia (WE) nr 207/2009 w odniesieniu do prawa do bycia wysłuchanym;

naruszenie art. 77 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009 ze względu na to, że Izba Odwoławcza powinna była uwzględnić posiłkowy wniosek skarżącej o wszczęcie postępowania ustnego;

naruszenie traktatu WE w odniesieniu do prawa podstawowego do rzetelnego procesu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 2009, L 78, s. 1).

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 30 października 2009 r. — Nestlé przeciwko OHIM — Quick (QUICKY)

(Sprawa T-74/04)⁽¹⁾

(2010/C 11/70)

Język postępowania: francuski

Prezes piątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 94 z 17.4.2004.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 listopada 2009 r. — Lumenis przeciwko OHIM (FACES)

(Sprawa T-301/07)⁽¹⁾

(2010/C 11/71)

Język postępowania: angielski

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 247 z 20.10.2007.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 16 listopada 2009 r. — Tipik przeciwko Komisji

(Sprawa T-252/08)⁽¹⁾

(2010/C 11/72)

Język postępowania: francuski

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 209 z 15.8.2008.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 17 listopada 2009 r. — STIM d'Orbigny przeciwko Komisji

(Sprawa T-559/08)⁽¹⁾

(2010/C 11/73)

Język postępowania: francuski

Prezes szóstej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 44 z 21.2.2009.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 27 października 2009 r. — Bactria et Gutknecht przeciwko Komisji

(Sprawa T-561/08) ⁽¹⁾

(2010/C 11/74)

Język postępowania: angielski

Prezes siódmej izby zarządził częściowe wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 55 z 7.3.2009.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 12 listopada 2009 r. — Mannatech przeciwko OHIM (BOUNCEBACK)

(Sprawa T-263/09) ⁽¹⁾

(2010/C 11/75)

Język postępowania: angielski

Prezes piątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 205 z 29.8.2009.

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ

**Skarga wniesiona w dniu 5 października 2009 r. —
V przeciwko Parlamentowi Europejskiemu**

(Sprawa F-46/09)

(2010/C 11/76)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: V (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat É. Boigelot)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Przedmiot i opis sporu

Po pierwsze, stwierdzenie nieważności opinii lekarskiej o niezdolności fizycznej z dnia 18 grudnia 2008 r. i po drugie, stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 19 grudnia 2008 r. o wycofaniu oferty zatrudnienia złożonej uprzednio stronie skarżącej.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 19 grudnia 2008 r. podjętej przez dyrektora do spraw zarządzania personelem, wycofującej z powodu niezdolności do wykonywania pracy złożoną stronie skarżącej w dniu 10 grudnia 2008 r. ofertę zatrudnienia w charakterze pracownika kontraktowego w Sekretariacie Generalnym;
- stwierdzenie nieważności opinii lekarskiej o niezdolności fizycznej z dnia 18 grudnia 2008 r. wydanej przez lekarza Parlamentu, ponieważ stwierdził on niezdolność strony skarżącej po pierwsze, bez przeprowadzenia jej badań klinicznych i po drugie, opierając się wyłącznie o decyzję o niezdolności do wykonywania pracy, podjętą przez lekarza Komisji Europejskiej w 2006 r., która została następnie utrzymana w mocy przez komisję lekarską w sposób nieprawidłowy w następstwie wniosku skarżącej o stwierdzenie nieważności powołania rzeczonoj komisji, jako że decyzje te zostały zakwestionowane przed Sądem we wciąż toczącym się postępowaniu w sprawie F-33/08;

W konsekwencji takiego stwierdzenia nieważności zorganizowanie prawdziwego badania lekarskiego poprzedzającego podjęcie pracy w Parlamencie, które nie będzie miało charakteru dyskryminującego i ponowne udostępnienie stanowiska, które zostało stronie skarżącej zaproponowane w Dyrekcji Generalnej do spraw Komunikacji Parlamentu Europejskiego;

— przyznanie odszkodowania za szkody i krzywdy poniesione przez stronę skarżącą, szacowane wstępnie na 70 000 EUR (powiększone o odsetki za zwłokę naliczane od dnia 18 grudnia 2008 r., których wysokość podlega ustaleniu w oparciu o stopę ustaloną przez Europejski Bank Centralny dla podstawowych operacji refinansowania, powiększoną o 2 punkty), z zastrzeżeniem jego podwyższenia lub zmniejszenia w trakcie postępowania;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

**Skarga wniesiona w dniu 21 października 2009 r. —
W przeciwko Komisji**

(Sprawa F-86/09)

(2010/C 11/77)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: W (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat E. Boigelot)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Przedmiot i opis sporu

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji o nieprzyznaniu stronie skarżącej dodatku na gospodarstwo domowe.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji urzędu do spraw administrowania i rozliczania należności indywidualnych z dnia 5 marca 2009 r. o nieprzyznaniu stronie skarżącej dodatku na gospodarstwo domowe;
- stwierdzenie nieważności decyzji o odrzuceniu zażalenia złożonego przez stronę skarżącą na podstawie art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego w dniu 2 kwietnia 2009 r., zarejestrowanego pod nr R/149/09, która to decyzja podjęta została w dniu 17 lipca 2009 r. przez dyrektora generalnego dyrekcji generalnej do spraw administracji działającego w charakterze organu powołującego
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 4 listopada 2009 r. — Ernotte przeciwko Komisji**(Sprawa F-90/09)**

(2010/C 11/78)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Frédéric Ernotte (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: L. Defalque, avocat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Przedmiot i opis sporu

Zasądzenie od Komisji odszkodowania za szkodę poniesioną przez skarżącego z powodu sposobu traktowania jego akt dotyczących uznania wypadku za źródło doznanego przez niego zawału serca.

Żądania strony skarżącej

- Zasądzenie od Komisji wypłaty kwoty 96 579,175 EUR (powiększonej o odsetki za zwłokę, których kwotę należy obliczyć według podwyższonej o 2 punkty stawki określonej przez Europejski Bank Centralny dla podstawowych operacji refinansowania, począwszy od dnia 1 stycznia 2006 r.) tytułem naprawienia szkody poniesionej na skutek lekceważenia oraz nierozsądnego terminu, w którym Komisja badała akta skarżącego dotyczące uznania wypadku za źródło zawału serca doznanego przez niego w dniu 28 sierpnia 2002 r.;
- Zasądzenie odszkodowania z tytułu krzywdy doznanej przez skarżącego i określonego tymczasowo ex aequo et bono na kwotę à 5 000 EUR, z zastrzeżeniem późniejszego podwyższenia bądź obniżenia w toku postępowania;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 30 października 2009 r. — Marcuccio przeciwko Komisji**(Sprawa F-91/09)**

(2010/C 11/79)

*Język postępowania: włoski***Strony**

Strona skarżąca: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Cipressa)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji o oddaleniu wniosku skarżącego mającego na celu uzyskanie naprawienia szkód poniesionych w związku z pismem, w drodze którego Komisja zarządziła przeprowadzenie badania lekarskiego przez lekarza medycyny pracy w celu oceny zdolności skarżącego do wykonywania pracy.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieistnienia lub ewentualnie nieważności decyzji podjętej w dorozumiany sposób, w drodze której Komisja oddaliła wniosek z dnia 9 września 2008 r.;
- w razie potrzeby, stwierdzenie nieistnienia lub ewentualnie nieważności aktu oddalenia przez Komisję zażalenia z dnia 16 marca 2009 r. na decyzję oddalającą wniosek z dnia 9 września 2008 r., niezależnie od formy tego aktu;
- w razie potrzeby, stwierdzenie nieistnienia lub ewentualnie nieważności pisma ADMIN.B.2/MB/ks/D(09) 16349 z dnia 30 czerwca 2009 r.;
- w razie potrzeby, ustalenie okoliczności, że urzędnik Komisji: a) przesłał lub spowodował przesłanie dyrektorowi A.S.L. Le 2 — Maglie pisma z dnia 9 grudnia 2003 r. mającego za przedmiot „przeprowadzenie badania przez lekarza medycyny pracy w Tricase (Le)”; b) zarządził przeprowadzenie przez niego badania lekarskiego skarżącego; c) poinformował go, że, z uwagi na przedłużającą się chorobę (ponad 365 dni), w dniu 14 grudnia 2003 r. zostało wszczęte przeciwko skarżącemu postępowanie (komisja lekarska) w celu oceny jego zdolności do pracy; d) przekazał mu swoją, całkowicie bezzasadną opinię, że skarżący „uciekł się do licznych wybiegów w celu opóźnienia powołania komisji lekarskiej ale żadne z jego działań nie zostało przyjęte przez właściwe jednostki Komisji Europejskiej ze względu na ich bezzasadność”; e) poinformował go o okoliczności, że skarżący „został wezwany do poddania się badaniu lekarskiemu w Brukseli w dniu 8 grudnia 2003 r. (poniedziałek)”; f) przekazał mu nazwisko osoby wyznaczonej do reprezentowania instytucji w ramach komisji lekarskiej; g) poinformował go, że do dnia 9 grudnia 2003 r. służba medyczna Komisji „nie otrzymała faksem żadnego zaświadczenia lekarskiego”; h) przekazał mu swoją, całkowicie bezzasadną opinię, że skarżący miał obowiązek przesłania zaświadczenia lekarskiego służbom medycznym Komisji aby usprawiedliwić nieobecność na badaniu lekarskim, które miało odbyć się w Brukseli w dniu 8 grudnia 2003 r.; i) dołączył do pisma z dnia 9 grudnia 2003 r. dwa dokumenty, z których pierwszy dotyczył powierzenia komisji lekarskiej sprawy skarżącego a drugi wezwania do poddania się badaniu lekarskiemu;

- w razie potrzeby, ustalenie lub stwierdzenie niezgodności z prawem każdej z okoliczności, które wywołały wspomniane szkody i związku między nimi;
- nakazanie pozwanej zapłaty skarżącemu, tytułem naprawienia wspomnianych szkód kwoty 300 000 EUR lub takiej wyższej bądź niższej sumy jaką Sąd uzna za prawidłową i słuszną;
- nakazanie Komisji zapłaty skarżącemu w odniesieniu do okresu biegnącego od dnia następującego po dniu, w którym wniosek z dnia 9 września 2008 r. został doręczony Komisji do dnia rzeczywistej zapłaty kwoty 300 000 EUR, odsetek od tej kwoty w wysokości 10 % rocznie z coroczną kapitalizacją;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich wszystkimi kosztami niniejszego postępowania.

**Skarga wniesiona w dniu 6 listopada 2009 r. —
U przeciwko Parlamentowi**

(Sprawa F-92/09)

(2010/C 11/80)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: U (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciele: F. Moyse i A. Salerno, adwokaci)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu o zwolnieniu strony skarżącej oraz naprawienie poniesionej krzywdy.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego z dnia 6 lipca 2009 r., którą organ ten postanowił zwolnić stronę skarżącą z dniem 1 września 2009 r.;
- przyznanie zadośćuczynienia za doznaną krzywdę ocenioną na 15 000 EUR z zastrzeżeniem zmian;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 9 listopada 2009 r. — Nikolchov przeciwko Komisji

(Sprawa F-94/09)

(2010/C 11/81)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Vladimir Nikolchov (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: B. Lemal, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego z dnia 29 lipca 2009 r. odmawiającej przyznania dodatków dziennych skarżącemu w następstwie powołania go na urzędnika w okresie próbnym w dniu 16 stycznia 2009 r.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że niniejsza skarga jest dopuszczalna;
- stwierdzenie, iż nastąpiło naruszenie załącznika VII regulaminu pracowniczego i art. 10 załącznika VII regulaminu pracowniczego oraz decyzji Komisji z dnia 15 kwietnia 2004 r. w sprawie przyjęcia ogólnych przepisów wykonawczych dotyczących stosowania art. 7 ust. 3;
- w konsekwencji, stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego (nr R/9/09) z dnia 29 lipca 2009 r., w której odrzucono zażalenie skarżącego mające na celu przyznanie mu dodatków dziennych z uwagi na ponowne zatrudnienie w zgodzie z art. 10 ust. 2 lit. b) tiret drugie załącznika VII regulaminu pracowniczego;
- nakazanie stronie pozwanej zapłaty skarżącemu dotychczas niezapłaconych dodatków dziennych wynoszących 10 979,43 EUR lub innej kwoty podlegającej ustaleniu przez Sąd wraz z odsetkami za zwłokę za okres od dnia złożenia zażalenia do dnia dokonania zapłaty,
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

2010/C 11/79	Sprawa F-91/09: Skarga wniesiona w dniu 30 października 2009 r. — Marcuccio przeciwko Komisji	41
2010/C 11/80	Sprawa F-92/09: Skarga wniesiona w dniu 6 listopada 2009 r. — U przeciwko Parlamentowi	42
2010/C 11/81	Sprawa F-94/09: Skarga wniesiona w dniu 9 listopada 2009 r. — Nikolchov przeciwko Komisji	42

CENY PRENUMERATY w 2010 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Format CD-ROM zostanie w ciągu roku 2010 zastąpiony formatem DVD.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

